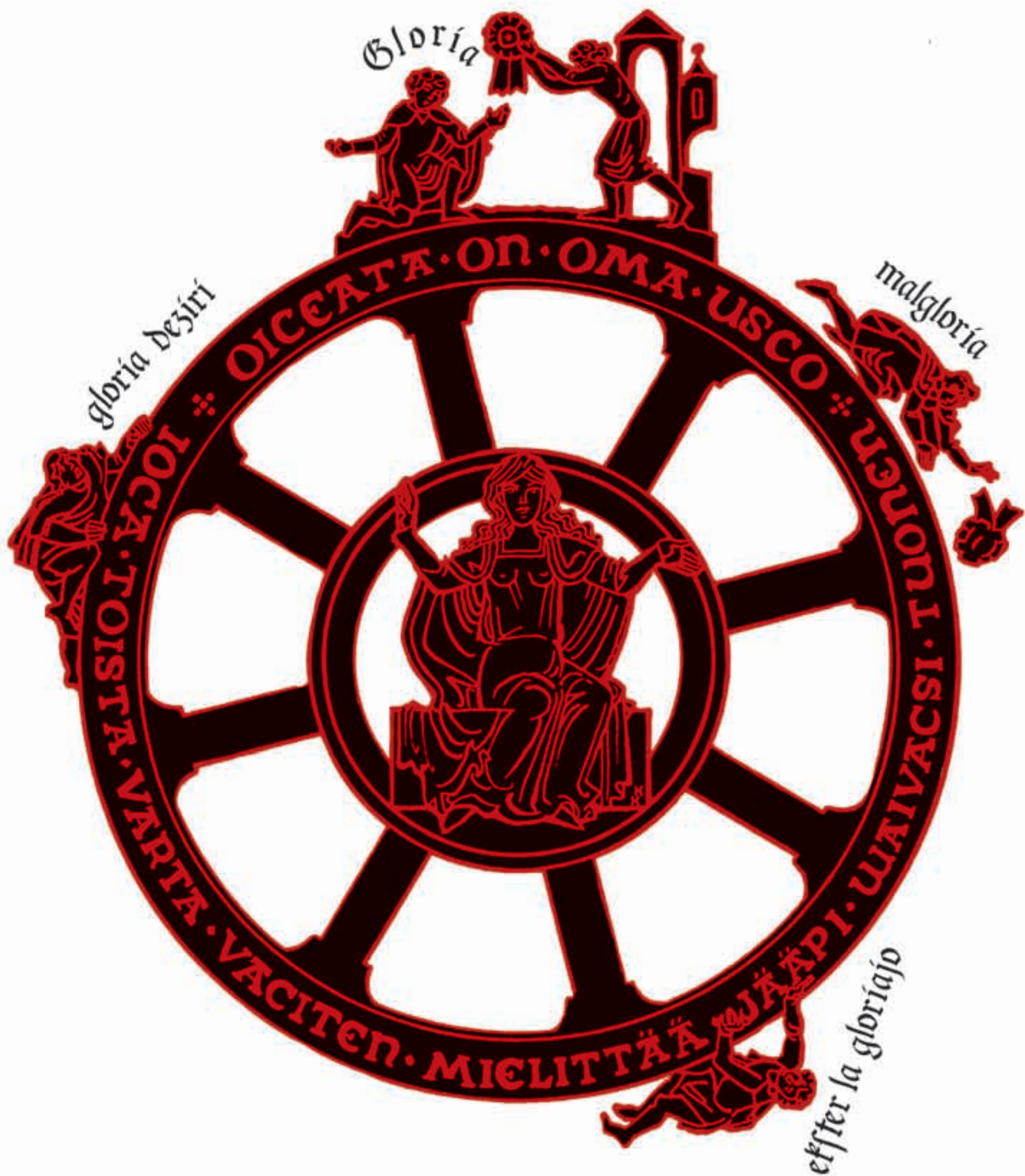

TKY **POLYTEEKKARI**

NUMERO XVI

TEKNILLISEN KORKEAKOULUN YLIOPPILASKUNTA

HAE TKY:N JAOSTOIHIIN ENSI VUODEKSI!

Teekkarijaosto ja museotoimikunta

Teekkarijaostossa vapaaehtoistyöntekijöitä ovat mm. fuksimajuri, ISO-henkilötoimikunnan puheenjohtaja, bilelireh-töörit sekä Polyteekkarimuseon intendentti. Vapaaehtoiset pyörittävät fuksikasvatusta, ohjaavat toimikuntien työ-skentelyä sekä järjestävät mm. TKY:n vuosijuhlat.

Museotoimikunta huolehtii Polyteekkarimuseon perusnäyttelystä, suunnittelee ja toteuttaa vuosittain vaihtuvia valo-kuva- ja esinenäyttelyitä sekä pyrkii tuomaan teekkarihistoriaa koko teekkarikansan tietoisuuteen erilaisin esittelyin, tapahtumin tai tilaisuuksin. Toimikunta kaipaa innokkaita ja teekkarihistoriasta kiinnostuneita henkilöitä, joilla pysyy vasara kädessä ja joita arkistot eivät pelota!

Jos kiinnostuit, lähetä vapaamuotoinen hakemus 8.12. mennessä osoitteeseen teekkariasiat@tky.fi tai intendentti@tky.fi.

Kyläjaosto

Kyläjaoston tehtävänä on parantaa Teekkari kylän asumisviih-tyvyyttä ja päättää järjestysäännöistä. Käytännössä kylä-jaosto järjestää erilaisia tapahtumia asukkaille kuten esimerkik-si Teekkari kylän siivoustalkoot sekä romuauto ja -pyöräjähdit. Kyläjaosto pitää yhteyttä TKY:n kiinteistötoimeen ja tekee eh-dotuksia asumisviihtyvyyteen vaikuttavista hankinnoista ja uu-distuksista (kuten vaikkapa pesulan rakentamisesta) budjetoi-tavaksi seuraavalle vuodelle. Jos olet innostunut käytännön te-kijä ja kiinnostunut Teekkari kylän kehittämisestä, paikkasi on Kyläjaosto.

Lisätietoja:

kylävastaava Riikka Viskari, riikka.viskari@tky.fi, p. (09) 468 3240

Hae halopediksi!

Vaikuta opintoihisi! Opi vaikuttamista! Tule pa-rantamaan opintojemme sisältöä ja rakennetta! Kiinnostuitko? Ota yhteyttä kiltasi opintovastaa-vaan tai suoraan meille tänne TKY:lle. Haloped-paikkoja on avoinna osastoneuvostoihin, tietee-liisiin neuvostoihin, TTK:n hallitukseen, tutkinto-ohjelmatoimikuntiin sekä moniin muihin TTK:n päättäviin elimiin. Ammattitaitoa ei tarvita, vaan oma aktiivisuus riittää. TKY järjestää uusil-le halopedeille koulutuksen ja tarjoaa vertaistu-kea haloped-työryhmässä. Lisätietoa hakemises-ta ja aikataulusta osoitteesta <https://www.tky.fi/haloped/>.

Polyteknikkojen Kuoron Rahaston apurahat

Polyteknikkojen Kuoron Rahaston tarkoituksena on stipendein ja apurahoin tukea ja edistää TKY:n ja sen pii-rissä toimivien yhdistysten jäsenten lauluharrastusta.

Polyteknikkojen Kuoron Rahasto julistaa haettavaksi apurahat laulukaudelle 2005-2006.

Hakijoita pyydetään selvittämään lauluharrastuksensa sekä perustelemaan apurahan tarve. Hakemukseen on liitettävä hakijan henkilötunnus, verotuskunta, yhteystiedot ja tilinumero, kopio TKY:n jäsenmaksukuitista tai opiskelijakortista sekä selvitys lauluharrastuksen laulukauden syyskuu 2006 - elokuu 2007 kuluista to-sitteineen.

Hakemukset on toimitettava perjantaihin 15.12.2006 mennessä osoitteeseen:

Polyteknikkojen Kuoron Rahasto Jouko Prami PL 69, 02151 Espoo

Myöhästyneitä hakemuksia ei käsitellä.

Lisätietoja antaa tarvittaessa Polyteknikkojen Kuoron Rahaston sihteeri

Jouko Prami

050 3542001

jouko.prami@polyteknikkojenkuoro.fi

Suomalaista kulttuuria ulkomaisille opiskelijoille?

Lähde mukaan Kv-ISOhenkilö työryhmään

Kv-ISOhenkilöt ovat TTK:lle tulevien ulkomalaisten vaihto-opiskelijoiden ensimmäiset kontaktit Suomeen. Kv-ISOt auttavat vaihto-opiskelijoita jo ennen heidän saapumistaan Suomeen vastailemalla kysymyksiin ja kertomalla Suo-mesta sähköpostitse. Kv-ISOt myös menevät vaihto-opiskelijoita vastaan lentokentälle ja heille järjestetään koulutus-tilaisuus. Kv-ISOt pääsevät harjoittelemaan kielitaitoaan, saavat kielipisteen sekä ystäviä ympäri maailmaa.

Kv-ISOhenkilövastaavan tehtävänä on mm. jakaa kv-ISOt ja vaihto-opiskelijat ryhmiin, toimia kv-ISOjen yhdyssiteenä TKY:lle sekä järjestää kv-ISOille yhteistä kiva.

Kv-ISO-koulutus järjestetään to 7.12. klo 16 Otarannan saunalla. Tervetuloa!

Lisätietoja saa kv-isohenkilövastaava Elinalta (eniiniva@cc.hut.fi) tai kv-sihteeri Jarkolta (jarkko.levanen@tky.fi).

MUUTUIMME JA MUUTIMME

Tutustu uuteen verkkokauppaamme:
www.yliopistokirjakauppa.fi.

Otaniemen myymälä
palvelee uusissa tiloissa, Otakaari 11.

myymälä avoinna:
ma - to 9 - 17 ja pe 9 - 16

Tervetuloa tutustumaan!

YLIOPISTO •
KIRJAKAUPPA

Biomedicum Meilahti, Haartmaninkatu 8, 09 436 90230. Exactum Kumpula, Gustaf Hällströminkatu 2 B, 010 405 4395. Porthania Yliopistonkatu 3, 010 405 4390. Viikki Infokeskus Korona, Viikinkaari 11, 09 191 58960. Teknillinen Korkeakoulu Otakaari 11, 010 405 4380.

TEEKKARIKYLÄN PIKKUJOULUT

KELLO
18-21

ÄÄNESTÄ PUURONSYÖNNIN
OHELLA KYLÄVAALEISSA!

TKY:n ja HOAS:n asukkaille

SMÖKISSÄ 28.11.2006 KLO 18 ALKAEN

Luvassa puuroa, glögiä ja jouluisia ohjelmaa. Tervetuloa!

Kyläjaosto ja OtaHOAS:n asukastoimikunta

POLYTEEKKARI - POLYTEKAREN

PÄÄKIRJOITUS 22.11.2006

"SUOMEN
PARAS
SARJAKUVA-
LEHTI"

"Polyteekkari on perseestä", sanoi lukija

YLLÄ OLEVA OTSIKKO on suora lainaus Polyteekkarin syksyn lukijatutkimuksen palautteesta. Toimitus kiittää syväanalyysistä.

Suurin osa saadusta palautteesta oli kuitenkin varsin positiivista ja rakentavaa. Itse olen tekijän ominaisuudessa tyytyväinen kuinka tämän lukuvuoden aikaiseen kansitaiteeseen on suhtauduttu, olkoonkin että joku muistutti huolella tehdyn kansikuvan olevan vain oivallisen markkinapaikan tuhlaamista.

Tämän lehden kannessa on vanha Agricolan aikainen elämänviisaus. Motto kuvaakin osuvasti tapaa jolla toimituksen tulee ottaa lukijatutkimuksessa tullutta palautetta vastaan.

TUTKIMUS TUOTTI VALTAVAN määrän tilastotietoa ja sanallista palautetta. Erityisen paljon kommentoitiin seikoista, jotka ovat vinossa. Paljon annettiin yksityiskohtais- takin palautetta. Sen mukaan lehti on antanut varsin erilaisia mielleyhtymiä. Kerron teille erään selventävän esimerkin.

Eräs merkillinen palaute koski lehden poliittista linjausta; kun osa palautteen antajista on toivonut lehden luopuvan oikeistolaisesta linjastaan on toisaalta vaadittu toimittajien lopettavan vasemmistolaisen hapatuksensa. Tässä vaiheessa tiedämme jo ettemme onnistu miellyttämään koko lukijakuntaa koskaan.

Samoin sekoittuivat myös lehden suosituimmat ja ärsyttävimmät palstat. Esimerkiksi *Ikuisen teekkaritytön haudalla* on joko otsikossa mainitusta paikasta tai silkkaa neroutta. Palsta puolustaa paikkaansa siis oivallisesti. Kielteiselle palautteelle Polyteekkari antaa oussimainen neuvon: Ikuisen teekkaritytön haudalla -kolumnia ei ole pakko lukea.

Ainoa osa-alue lehdessä, jota ei haukuttu oli sarjakuvat! Tämä on sinänsä viisas mielipide, vaikka minun pitäisi olla jäävi kommentoimaan asiaa yhden lehden vakiosarjakuvan tekijänä. Mutta Polyteekkarissa vain on Suomen opiskelija-lehtien parhaat sarjikat!

Toimituksen tuleva haaste ja lehtien lukijatutkimuksen juju on nimenomaan analyysissä ja siinä kuinka nähdä annettu palaute. Tarkoitus ei ole suhtautua palautteeseen ylemmydentuntoisesti. Sitä varten lukijatutkimus tehtiin, jotta saamme palautetta, mitä on tehty oikein ja missä ollaan metsässä.

SILTI SE, KUN PALAUTE KERTO, että "mä en tekis tota noin", ei tarkoita välttämättä, että palautteen antaja osaisi itse suoriutua tehtävästä sen paremmin tai muita enemmän miellyttävämmällä tavalla. En minäkään sähköasentajaa moittiessani osaisi vetää piuhvoja kylpyhuoneeseen häntä paremmin. Ammattilaisen on suodatettava palaute asiantuntevan tietämyksensä läpi ilman ylimielistä suhtautumista asiakkaaseen.

Toimituksessa on viisi henkilöä töissä ja viisi erilaista näkemystä Täydellisestä Polyteekkarista. Kun soppaan lisätään vielä mainosmyyjien ja muiden lehden kontaktien näkemys, sopassa on eripuraa jo yli reunojen.

Paskaa tuli niin paljon niskaan, ja niin keskenään ristiriitaisista seikoista, että me Jämeräntaival seiskassa tiedämme onnistuneemme! Lehteä luetaan ja sen sisältöön suhtaudutaan kaikkea muuta kuin välinpitämättömästi.

VAIKKA ME TOIMITUKSESSA pidämme monen linjanvedon kohdalla päämme, annettu palaute ei jää hedelmät-

tömäksi. Joulutauon jälkeen ständeihin ilmestyy hivenen erilainen Polyteekkari. Ei varsinaisesti uudistunut, mutta linjaansa tarkentanut lehti ainakin. Muutos koskee niin ulkoasua kuin sisältöä. Jotain turhaksi koettua karsitaan ja osaan kiinnitetään enemmän huomiota.

Tiedämme olevamme jo nyt oikealla tiellä, mutta suhtaudumme palautteeseen kunnioittavasti, koska tavoitteenamme on tehdä vieläkin täydellisempää lehteä kuin ennen.

Kalle Kempainen

POLYTEEKKARI - POLYTEKAREN

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan lehti

Ensimmäinen numero ilmestyi 18. helmikuuta 2002.

Painosmäärä: 5000 kpl
Painopaikka: Riihimäen kirjapaino, Riihimäki
ISSN 1459-0816

Verkkolehti
www.polyteekkari.fi

Päätoimittaja
Johanna Mitjonen
Toimittajat
Tuomas Kangasniemi
Pekka Tuominen
Annu Nieminen
Ulkoasu ja taitto
Kalle Kempainen
Yhteystiedot
etunimi.sukunimi@polyteekkari.fi

Ilmoitusmyynti
Kaikkien ylioppilaskuntien laajuiset kampanjat:
Pirunrykki Oy (02)2331 030,

www.pirunrykki.fi
Paikallinen mainosmyynti ja tekniikan alan yritykset:
RC kustannus Oy, yhteyspäälikkö Karel Christensen 044-575 1000, karel.christensen@opiskelijamediat.fi
TKK:n ja TKY:n yhdistysten mainokset toimituksen kautta.

Mediakortti
www.polyteekkari.fi/me-
diakortti

Yhteystiedot
Polyteekkari, Jämeräntaival 7 A, 02150 Espoo
toimitus@polyteekkari.fi, (09) 468 3307

Jakelu
Ota-Karjut, jakeluväapeli Juho Rutila, jorutila@cc.hut.fi

Polyteekkarin seuraavan numeron ilmestyy 5.12.2006.
Aineisto toimitukseen 29.11.2006 mennessä.

Sisällysluettelo

3 "Kemppaiselle potkut. Se on niin rumakin"
Polyteekkarin taittaja Kalle Kempainen kertoo, minkälaisia toimia lukijatutkimuksen palaute on aiheuttanut toimituksessa. Polyteekkarin maan mainiot sarjakuvat *Apropoo*, *Tuukka-Nalle* ja *Ilman naista* saivat kyselyssä paljon kiitosta.

4 Kylmälabran juhlasymposio

"Nobelistien puheet olivat likipitään käsittämättömiä ja kalvot olivat kummallisia fysikaalisia koukerohtälöitä. Saattoivat olla myös kuvia Tutankhamonin hautakammion seinästä", kertoi opiskelija Teknillisen korkeakoulun kylmälaboratoriossa järjestetystä kahden huippututkijan, Nikolai Kopnin ja Grigori Volovikin, kunniaksi järjestetyn juhlasymposion annista.

8 Galleristi Hanhirona taideooppaana

Polyteekkari kävi tutustumassa Tapiolan WeeGee-talossa vastikään aloittaneeseen Espoon modernin taiteen museo Emmaan. Emmassa nähtävillä oli esimerkiksi Malevitšin kokoelma, johon kuuluvat teokset kuten Musta neliö, Musta ympyrä ja Punainen neliö.

9 Pro perusteellisuus

Kirsi Mettälä Skanskalta tuumii, että vaikka Suomi on profiloitunut pitkään high-tech maana, kädentaidot, konkreettinen suorittaminen ja osaaminen ovat nyt nousemassa taas arvoonsa.

16 Tietoyhteiskunta myös kehitysmaissa?

Mikäli kehitysmaiden halutaan hyötyvän tietoyhteiskunnasta, on infrastruktuurin kohentaminen vaikeuksista vähäisimpiä. SYL Kehitysyhteistyö sivut kertovat kuinka kännykkäbuumi on saavuttanut Sambian ja, että tietotekniikka vähentää köyhyyttä – jos niin halutaan.

M ISSÄ MENNÄÄ LÄNSIMETRO? Viimeisimmät kuulumiset

**PALJASTUKSIA
POLYTEEKKARIN
TOIMITUKSESTA**

Suojelupoliisi kiinnitti huomio-
ta turkismielenosoituksessa
kiihkeästi käyttäytyvään Poly-
teekkarin päätoimittajaan.
Päätoimittaja on jo kymme-
nettä vuotta Supon arkistoissa.

Vappulehti ei jäänyt huomiotta

POLYTEEKKARIN TOIMITUSKUNTA 2005-2006 sai osan-
sa lokakuun lukijatutkimuksen palautteesta. Etenkin Poly-
teekkarin vappunumero (PT 8/2006) pääkirjoitus ´Arkki-
tehdit ovat perseestä´ kirjoitti kipakkaa palautetta. Vaikka
vappunumero oli muutoin tehty kieli poskella, pääkirjoitus
otettiin haudanvakavasti:

”**Kalle Kempaisen** paskin ikina paakirjoitus viime
vuonna! Arkkitehdit on perseesta oli otsikko. Niin siis erit-
tain epaasiallisesti oli han kirjoittanut. Kalle Kempainen
on perseesta.”
”Kyllä se mieleen jäi, kun pääkirjoituksessa haukuttiin
koko arkkitehtikunta. Emme päässeet yksimielisyyteen, oli-
ko kyseessä huono ironia vai vain huono kirjoitus, joten taisi
jäää kommentoimatta koko teksti.”
”Se tämän kevään pääkirjoitus, jossa dissattiin arkkiteh-
teja. Sen pohjalta päätin olla lukematta lehteä enää.”
”Kalle Kempaiselle potkut. Se on niin rumakin.”

**ETENKIN POLYTEEK-
KARIN** entinen media-
persoonaa **Juho Penti-
käinen** keräsi mainin-
toja. Myös entinen pää-
toimittaja **Mikko Ar-
vinen** mainittiin.

”Ajojahti! Juho
Pentikäinen Ylioppi-
laslehden kohteena!”
-juttu on ollut mie-
leenpainuvien
”Juhon verbaali-
sesti lahjakkaat asia-
jutut”
”Pentikäisen ´Yli-
oppilaslehden ajojahti` viime wapun alla on jäänyt
mieleen”
”Taannoinen Ylioppilaslehden tekemä mollausta jäi mie-
leen jostain syystä”
”Ei alku huono ole ollut, mutta toistaiseksi, pidän Arvi-
sen poppoota historian parhaana, vaikka Arvinen tupakoi-
ntia jaksoikin puoltaa”
”Hyvältä näyttää jee, en kovasti kaipaa Arvisen - Penti-
käisen linjan ´Miksi teekkari ei saa` -juttuja”

Johanna Mitjonen

Nobel-tutkija kylmälabran vieraana

Teknillisen korkeakoulun kylmälaboratoriossa järjestettiin
kahden sen huippututkijan, **Nikolai Kopninin** ja **Grigo-
ri Volovikin**, kunniaksi juhlasymposio 10. marraskuuta.
Tiedemiehet pääsivät näin juhlistamaan yhdessä 60-vuotis-
päiviänsä. Tutkijoiden työpanos on edistänyt tiedettä mo-
nipuolisesti, mm. suprajohtavuuden ja kosmologian tunte-
musta.

Luentopäivään oli koottu puhumaan vaikuttava joukko
merkittäviä tutkijoita ympäri maailman. Opiskelijoita näyt-
ti kiinnostavan erityisesti skotlantilaisessa *St. Andrews*in yli-
opistossa työskentelevän **Ulf Leonhardtin** puheenvuoro nä-
kymättömyyskoneista.

Kenties huomattavin puhuja oli silti luennot aloittanut
Alexei Abrikosov, eräs maailman johtavista suprajohteiden
asiantuntijoista. Hän aloitti työnsä Neuvostoliitossa ja toi-
mi merkittävän osan urastaan Landaun fysiikan ins-
tituutissa.

Kylmän sodan päätyttyä
hän sai kutsun Argonnen
kansallisesta tutkimus-
laboratoriosta Yhdys-
valloista ja on siitä läh-
tien työskennellyt siel-
lä. Vuonna 2003 Abri-
kosov vastaanotti No-
bel-palkinnon työstään
suprajohteiden parissa.

Pekka Tuominen

Valtiovarainministeri **Eero Heinäluoma**
(Suomen Sosialidemokraattinen Puolue)
lupaa valtion tukevan Espoon metrohan-
ketta ainakin 30 prosentilla.
Hänen mukaansa on perusteita sil-
le, että tukea myönnettäisiin saman tien

aina Espoonlahteen ulottuvalle metrol-
le. Hän ei ota varmemmin asiaan kantaa
ennen kuin liikenneministeriö on tehnyt
hankkeesta esityksen. Periaatepäätös tu-
esta tehdään syksyn aikana. Sen jälkeen
metron eteneminen riippuu Espoosta.

POLYTEEKKARIN ARKISTON HELMIÄ

Oletko tyhmä vai feministi?

Polyteekkarin tämänkertainen arkiston helmi kuvaa naisia 1980-lu-
vulla mielenosoitukseen menossa. Vaikka vuosikymmeniä kuvan
otosta on kulunut, puhuttavat edelleen samat teemat, esimerkiksi
isyysloman pakollisuus.

”Ole mies, kannata tasa-arvoa” julistaa yksi banderollin teksti.
Kuvan naiset ovat epäilemättä menossa osoittamaan mieltään juuri
naisten tasa-arvoisen kohtelun puolesta.

Maanantaina 13.11. pidetyssä hallitustyrkkypaneelissa, Sopo-
sihteeri **Pinja Niemisen** esittämä kysymys TKK:n tasa-arvoisuu-
desta ei juuri herättänyt hallitustyrkyissä vastausryöppyä. Useim-
mat vakuuttelivat, etteivät ole huomanneet TKK:lla tasa-arvoon
liittyviä ongelmia. Moni tyrkyistä taisikin pohtia Niemisen ky-
symystä vain sukupuolinäkökulman kannalta?

Esimerkiksi **Markus Heimilä** sanoi vastausvuorollaan, et-
tei kannata TKK:lle sukupuolikiintiöitä, vaan että TKK:lle on
otettava opiskelijoita osaamisen pohjalta.

Tyrkyt, **Christian Peltonen** ja **Sebastian Knight** osasivat
kuitenkin vastata kysymykseen laajemmin. Peltonen nosti
vastauksessaan esille kielikysymyksen ja Knight ulkomaais-
ten jatko-opiskelijoiden tasavertaisen kohtelun TKK:lla.

Tulevien 23.11. valittavien hallituslaisten toivoisi ker-
naasti ymmärtävän tasa-arvoasiat laajasti.

Seiska-Kukka paljastaa Athenen skandaalit vuosien varrelta:

”Pastesin kaikki!” ”Puhis vohki viinit”

INFOLAISTEN äänenkannat-
taja Kukka on rakentanut edel-
lisen ja kuluneen lukukauden ai-
kana kiltalehtensä erilaisten tee-
mojen ympärille. Keväällä 2006
teemoja olivat *Cosmopolitan-Kuk-
ka* ja *Nyt-liite-Kukka*. Viimeisim-
mässä Kukassa toimituskunta on
purjehtinut vaarallisille vesille ja
tehnyt *Seiska-Kukan*.

OTANIEMI PURSUAA juoruja, ih-
missuhdesekoiluja, seksiä ja skanda-
leja, joten keltainen lehdistö todella
elättäisi itsensä täällä.

Toiset Seiska Kukan otsikoista ovat
yllättäviä: ”Matti Pursulan mennei-
syys” sekä ”Sankarillinen kiksi-DI:
’Käänsin liukuportaiden suunnan!’”
Lehti todella paljastaakin rehtorin puu-
hailut 1980-luvulla sekä **Antti Vassisen**
taistelun tuulimyllyjä vastaan. Uskoma-
ton oli myös reportaasi ”Jeesus paransi
yskäni”.

Toiset jutuista taas ovat vähemmän
hätkähdyttäviä: AS on vongannut Athe-
nen fukseja ja killan sisällä on tapahtunut
vallankämmintää.

LEHDEN KANSIJUTUKSI ON löytynyt melkoinen tra-
gedia. **Heini Hartikainen** kertoo sivulla 4 elämän-
sä hirveimmästä ajanjaksosta syksyllä 2005. Tuolloin
Heini joutui sekä mielenterveys- että päihdeongelmai-
sen teekkarin kämppikseksi. Kämppis käytti huumeita
ja asunto pursusi jatkuvasti herravieraita. Lopulta kämp-
pis alkoi vainota Heiniä.

HIEMAN KAIVELEMAAN jäi kuka lopulta oli voittanut
”Athenen skandaalit” -jutussa mainitun ”pantavin athe-
nelainen” tittelin? Pisteitä Kukan toimituskunnalle pi-
tää antaa todellisesta likasankojournalismista. Ex-mis-
si **Suvi Miinalaisen** (nyk. Tiilikainen) roskat oli todella
käyty tutkimassa ja kuvaamassa.

Johanna Mitjonen

Lukkarin tehtä-
viin Athenen vuosijuhliin, Infoäh-
kyyn, valmistautumassa ollut Ku-
kan päätoimittaja **Kukka Päätoi-
mittaja** ehti vastata pikaisesti Po-
lyteekkarin kysymyksiin yleisen
laittautumisen lomassa.

**Mistä ajatus teemanumero Kuk-
kiin lähti?**

”Meillä on erittäin motivoitunut
taittaja. Hän kaipasi haastetta leh-
den tekoon, joten siksi teemat.”

**Minkälaista palautetta teema
Kukista on tullut? Onko Seiska-
Kukka aiheuttanut kohua?**

”Lehdistä on kyllä tykkäilty. Seiska-
Kukka ei ole provosoinut ketään.”

**Mikä teema vuoden viimei-
sessä Kukassa tulee ole-
maan?**

”Image teema. Se tulee näky-
mään siten, että panostetaan
valokuviiin ja väljyyteen itse
taitossa. Lehteen tulee myös
mielenkiintoinen henkilö-
haastattelu eräästä kiltalai-
sesta.”

Kenestä?

”En voi vielä paljastaa!
Henkilö on ulkomailla täl-
lä hetkellä.”

**Oma päätoimittaja
vuotesi on kohta päät-
tymässä. Onko haieka
olo?**

”On todella! Nyt Kuk-
kaa lähtee luotsaa-
maan nuori fuksityt-
tö.”

**Nuori fuksityttö! Mahtaako hän
onnistua tehtävässä?**

”Totta kai! Kukan tekeminen on Ku-
kan kasvattamista hippihengessä.
Itse lähdin tehtävään hetken mie-
lijohteesta. Kiltalehden teossa po-
rukka on tärkeä, on keskeistä osata
jakaa tehtäviä.

**Päästän sinut kohta takaisin
meikkaamaan. Mitkä terveiset
lähettäisit kaikille kiltalehtitoi-
mijoille?**

”Kiltalehdet ovat tärkeitä juuri siitä
syystä, että ne ovat pysyvä doku-
mentti killan toiminnasta. Ircissä
ja nyyseissä olevat jutut katoavat,
mutta kiltalehdet pysyvät.”

”Hieno lehti, hyvin te vedätte!”

Polyteekkarin lukijatutkimus keräsi 102 vastausta

POLYTEKKARI selvitti lokakuussa pidetyssä lukijatutkimuksessa lukijoiden mielipiteitä lehdestä. Myös siihen pyrittiin saamaan vastauksia minkä tyyppisiä juttuja teekkarit ylipääntänsä haluavat omasta lehdestään lukea.

Kysely oli reilun viikon auki ja siihen vastasi 102 henkilöä. Vastaajien sukupuolijakaumassa TKK:n yleinen sukupuolijako ei näkynyt. Vastaajista 55,9 % oli miehiä ja 44,1 % naisia. Etenkin puutekniikkaa ja arkkitehtuuria opiskelevat olivat kunnostautuneet vastaamisessa.

FUKSIT VASTASIVAT kyse-

lyyn määrällisesti vähiten. Toiseksi eniten, 18,6 % kyselyyn vastasivat kolmannen vuosikurssin opiskelijat. Suurin osa vastaajista, 23,5 % kuitenkin merkitsi kohdan ”Loppua ei näkyvissä” kysytessä monesko vuosi opinnoista on menossa.

Enemmistö ilmoitti lukevansa Polyteekkarinsa kotona. Lehteä luettiin usein myös ruokalassa. WC:ssä Polyteekkarin luki 16,7 % vastaajista. Merkittävä enemmistö, 74,5 % kertoi lukevansa lehteä säännöllisesti. Ruokalistoilta saattaa olla vaikutusta siihen, että Polyteekkarin tartutaan toistamiseen.

Lehden lukemiseen käytettiin tyypillisesti aikaa 15–20 minuuttia. 32,4 % vastaajista ilmoitti lukevansa noin puolet lehdestä. Mielenkiintoista oli, että ”Selailen otsikot” ja ”Koko lehden, tietysti!” vastaajia oli saman verran, 3,9 %.

TIEDOTTAMISEEN ja tapahtumien esittelyyn liittyvät jutut luetaan lehdestä. Tärkeimmiksi aihealueiksi lukijat kokivat ”Otaniemen, teekkarien sekä korkeakoulu yhteisön uutisista ja ajankohtaisasioista kertovat jutut”. Myös teekkarikulttuurista kertominen koettiin tärkeäksi.

Johanna Mitjonen

Helmiä tekstimeressä?

LUKIJOILTA tiedusteltiin mielenpainuvinta juttua Polyteekkarissa. Usealle oli jäänyt mieleen, kun Polyteekkarin uutisoi JMT torakoista. ”Hyönteis-kansi”, ”Torakat JMT:llä”, ”Torakat...”, ”Kärpäkansi oli nasta veto”. Myös ”Kun sähköinen kusti ei polje” -juttu oli jäänyt mieleen. ”Otaniemi tietotekniikan ja tietokoneiden kehtona”, ”Sähköposti –juttu”, ”Sähköpostin ongelmista kertova juttu. Tärkeä asia oli nostettu esille ja kerrottu mitä on tapahtumassa”, ”Atk-keskus artikkeli, aikaisempia ei juuri muista”.

Toisinaan mielenpainuvuus oli ollut positiivista – toisinaan taas ei:

”Keksitynoloinen juttu viime vappuna, jossa haukuttiin Äppä ja keuhuttiin Julkkua aika kummallisilla argumenteilla. Tämä on siis jäänyt mieleen parhaiten, mutta negatiivisessa mielessä.”

”Tiktak Dipolissa” on huonoin suomalaisessa journalismissa näkemäni haastattelu, siksi se on ikimuistoinen. Lehdessä on paljon hyviä artikkeleita, mutta tuo nyt vain on jäänyt mieleen, ikävä kyllä.

IKUISEN teekkaritytön haudalla -kolumnilla on selvästi oma fanikuntansa.

”Mielenpainuvinta juttu on tietysti Ikuisen teekkaritytön haudalla. Terveisiä Annulle!”

”Teekkaritytön haudalla on erittäin hyvä, kunhan ei ala toistamaan itseään. Suurin osa stereotyyppioista taitaa olla jo käsitelty kerran...”

”Uusi Ikuisen teekkaritytön haudalla -kolumni on ollut hyvä”

”Ikuisen teekkaritytön haudalla -kolumni on aina tosi hyvä!”

”Mr. NaisGuy tän syksyn jossain numerossa ehkä”

”Annulle erityiskehut hienosta otteesta!”

”Uusi `sinkkutytön` kolumni` on hyvä!”

”Annu on paras!”

MYÖS YKSI inhoaja löytyi:

”Teekkaritytön haudalla tjsj on järkyttävän huono. Jo otsikko on mielestäni järkyttävä”

Palautetta nykyiselle toimitukselle

”Jeesjees-linjaa tulee tarpeeksi TKK:n tiedotuksesta ja henkilökohtaisia `mitä tein tänään` sattumuksia irc:istä. Polyteekkarin olisi hyvä olla toinen jalka Otaniemessä koska se on alueen paikallislehti, ja toinen käsi hamuta vaikutteita ympäröivästä yhteiskunnasta ja sen melskeestä”

”Lisää sotaa ja kriittisyyttä TKY:tä kohtaan! TKY kaipaa avoimuutta ja kyseenalaistamista, se on sisäänpäin kääntynyt, luutunut salaherrakerhoklubi”

”Lopettakaa örveltämis- ja dokauskulttuurin palvonta. Vaikka tekin varmasti olette niin kutsutun teekkarikulttuurin edustajia (vapaaehtoisduunit [juujuu teille maksetaan jotain] vetävät puoleensa tämän alakulttuurin edustajia), lehtenne uskottavuus kärsii. Älkää sortuko kliseisiin, jokainen ei-kuurosokea on kuullut Länsimetrosta ihan tarpeeksi. Teekkarikylään liittyvät jutut ovat hyviä, mutta tehkää syvempiä reportaaseja ja kysykää kysymyksiä joita ei ole kysytty ja joihin ei haluta vastata. Älkää yrittäkö tehdä mitään Otaniemen omaa City-kloonio.”

”Täysin turha lehti. Kaikki oleellinen info löytyy netistä, artikkelit ovat syvältä ja huonosti kirjoitettuja.”

”Ei oo lehti ainakaan huonontunut, ihan hyvin on mielestäni lähtenyt käyntiin”

Edelliselle toimitukselle lähetetyt terveiset löytyvät sivulta 4.

Hallitus ulos sihteeristöstä!

VASTAVALITTU hallituksenmuodostaja haluaa koota hallituksen, joka näkyy ja toimii myös ostarinnurkan ulkopuolella.

Antti Savolaisella, 25, on edessään jännittäviä ja kiireisiä päiviä. TKY:n edustajisto on valinnut hänet muodostamaan ylioppilaskunnalle hallituksen vuodeksi 2007.

Hallituksenmuodostajiksi valituilla on usein kunnianhimoisia aikeita hallituksen suhteen – varsin yleisesti heidän oletetaan tavoittelevan sitä suurinta virkaa. Savolainen paljastaakin jo nyt jymy-yllätyksen: hän aikoo ehdottaa itseään puheenjohtajaksi. Lopullinen valinta on kuitenkin edustajiston.

Jos kaikki menee siis Savolaisen suunnitelmien mukaan, hänestä tulee ylioppilaskuntamme hallituksen uusi puheenjohtaja. Mutta minkälainen?

”Aion olla keskusteleva ja sellainen, jonka luo voi aina tulla puhumaan. Puheenjohtajan tärkein tehtävä on auttaa muuta hallitusta ja koko sihteeristön porukkaa toimimaan omista tehtävissään. Pyrin siihen, että hallitus toimii ja vaikuttaa myös sihteeristön ulkopuolella emmekä vaikuta vain täällä nököttäviltä byrokraateilta,” Savolainen kuvailee.

YLIOPPILASKUNNAN HALLITUKSEN puheenjohtajuus vaatii todellista omistautumis-

ta asialle. Miksi juuri TKY on sellainen yhteisö, jonka eteen Antti Savolainen haluaa antaa kaikkensa? ”Kyllähän se lähtee siitä, että TKY:n jäseneksi kasvaa. Parasta täällä on loistavat tyypit.”

Kukaan ei kuitenkaan synny vannon TKY:n nimeen, vaan kaikilla aktiiveilla on tarina kerrottavanaan. Savolaisen tausta on *Fyysikkokillassa* – hän myöntää sillä olevan myös omat vaikutuksensa. ”Eniten se ehkä vaikuttaa kieleen,” puhisehdokas arvioi. ”Fyysikkouden havaitsee ollessa tekemisissä tämän yhteisön ulkopuolisten ihmisten, ei-teekcareiden, kanssa.”

”Tänäänkin puhelimesta huomasin selittäväni itseäni ja asiaani tehden vertauksia lokaleihin optimointitehtäviin. Siinä ei ehkä viesti välity ihan kaikille. Tässä tehtävässä pitää miettiä omaa kielenkäyttöään uudestaan.”

TULEVASSA MAHDOLLISSA puheenjohtajassa on siis pesunkestävää fyysikkoutta. Mitä muuta Antti Savolainen on?

Hallituksenmuodostajan takaa löytyy Espoon keskuksessa asuva mies, jolla pitkistä Otaniemen työiloista huolimatta ei ole koskaan ollut houkutusta muuttaa Teekkarikylään. Syyksi Savolainen ilmoittaa yksinkertaisesti sen, että ”voin irtautua näistä asioista kohtiin mennessä”.

TKY-puuhut vievät paljon aikaa, joten priorisoinnit ovat myös ylioppilaskunta-aktiiville arkea. Ne eivät tuota päänsärkyä, sillä arvot on mietitty kohdilleen: opiskelut saavat jäädä joskus hieman vähemmälle, mutta hyvisiä ystäviä ja salibandyharrastuksesta ei tingitä. Maailmankatsomustaan Savolainen avartaa opiskelemalla psykologiaa Helsingin yliopistossa.

TEKKARINA SAVOLAINEN kuvailee itseään ”aktiiviseksi yhdessä toimijaksi”. Ylioppilaskunnassa toimiessa näkee monenlaista teekkaririutta. Miten hän suhtautuu kulttuurimme eri ilmentymiin?

”Parasta on ehdottomasti se, että kaikki otetaan mukaan tekemään asioita yhdessä. Tuskin kukaan allekirjoittaa aivan kaikkia teekkarikulttuurin ilmentymistä – sitähan on niin monenlaista, ettei kaikesta voi edes tietää. Jos itse saisin muuttaa jotain siinä, se liittyisi fuksien aliarvioimisen vähentämiseen. Vaikka fuksi ei ole vielä teekkarin, hän ei ole automaattisesti pihalla kaikesta,” Savolainen painottaa.

Koulutuspoliittiset asiat ovat aina olleet Antti Savolaisen sydäntä lähellä – hänellä onkin pitkä historia niiden parissa. Saavatko koulutusasiat erityishuomiota hänen hallituskaudellaan?

”Ei, kaikesta huolehditaan tasapainoisesti,” hallituksenmuodostaja jarruttelee provosointia. ”Mutta kyllä ne ovat minulle tärkeitä asioita. Ylioppilaskunta on ainoa elin, jolla voi olla kokonaiskuvaa työelämän, opintojen ja yhteiskunnan tarpeiden yhteensovittamiseen. Siinä näen meillä tärkeän tehtävän.”

Annu Nieminen

TKY:n edustajisto valitsi vaalikokouksessaan torstaina 9.11. Antti Savolaisen TKY:n vuoden 2007 hallituksen muodostajaksi. TKY:n sääntöjen mukaisesti Savolaisen tehtävä on nyt muodostaa hallitusehdokkaista sellainen kokoonpano, joka käsittää 5-9 jäsentä. Hallitus valitaan edustajiston kokouksessa torstaina 23.11.

VIRALLINEN TOTUUS

TOMMI KEMPPAINEN
TKY:n hallitus,
Varapuheenjohtaja

Uudempi ja ehompi suunnitelma

Syksy on kiireistä aikaa järjestötoiminnalle. Tulevia tekijöitä kähmitään ja houkutellaan esiin. Joissain tapauksissa käydään tiukkoja vaalitaistoja, toisissa taas joudutaan toimijoita jo vähän etsimäänkin. Useimmissa tapauksissa valinnat kääntyvät parhain päin ja innokkaille löytyy hommia puuhasteltavaksi myös seuraavalle vuodelle. Tekijöiden vaihtuminen luo varsinaisia haasteita jatkuvuudelle.

Toiminnasuunnitteluun nopeasyklisessä järjestötoiminnassa on oikeastaan kaksi perustavanlaatuisesti erilaista mallia. Ensimmäisessä niistä vanhat toimijat hahmottelevat vuoden loppupuolella seuraavan vuoden kuviot, joita uudet lähtevät vuoden alussa panemaan täytöntöön.

Suunnitelmasta tulee varmasti hieno, mutta se ei anna uusille juurikaan vapauksia. Valitettavasti suurin osa toimi-

joista on kuitenkin järjestötoiminnassa mukana lähtökohtaisesti toteuttamassa itseään.

Toisessa mallissa uudet taas tempaisevat vuoden alussa kasaan toimintasuunnitelman ja talousarvion sekä pyrkivät toteuttamaan ne loppuvuoden aikana. Uusilla toimijoilla ei yleensä ole kovin hyvää käsitystä siitä, mihin he ovat oikeastaan hypänneet mukaan, ja siksi toiminnansuunnittelu voi olla haastavaa ja toteutus erota aikomuksista paljonkin. Toisaalta toimintaa voi ohjata varsin vapaasti, ja vuodesta pystyy sorvaamaan oman näkönsä.

Oikeastaan ideoinnissa on monesti käytössä myös kolmas malli, jossa suunnitelmia tehdään sitä mukaan kun vuosi etenee. Toiminnan vapaus on taattu, mutta sen seuranta ja linjaaminen etukäteen on miltei mahdotonta.

Joskus on viisasta hahmotella toimintaa hieman pidem-

mällä aikavälillä, etenkin toimijoiden vaihtuessa nopeasti. Ylioppilaskunnalla on ollut tapana tehdä kaikenlaisia linjapapereita ja strategioita, jotka ohjaavat toimintaa pidemmällä tähtäimellä. Järjestöjen toimintaympäristö on usein varsin staattinen, mutta silti suunnitelmiin käytetään hurjan paljon aikaa. Samalla mietitään toki järjestöjen olemassaolon tarkoitusta ja muuta mieltä ylentävää.

Usein suunnitelmat ovat myös parempia ja hienompia kuin nykyinen toiminta, vaikka perusmeininki riittäisi ihan hyvin. Turha on toisaalta innokkaita toimijoita liikaa rajoittaa – tehköt kun kerran kiinnostaa. Ja onhan tuollainen taivaanrannanmaalailu ihan kivaa, joten mikäs siinä miettiessä syntyjä syviä.

Ihmisen itsensäkin kannattaa välillä kaavailla elämäänsä vähän pidemmällä tähtäimellä. Hyvänä esimerkkinä tästä toiminee vaikka vaihto-opiskelu, joka vaikuttaa elämään huomattavasti ainakin puolen vuoden tai vuoden ajan, ja prosessi täytyy useasti suunnitella jo vuotta aikaisemmin. Usein lähtemisessä pitää myös ottaa huomioon opinnot, ihmisuhteet ja harrastuksetkin.

Toinen vastaavanlainen esimerkki voisi olla diplomityön aloittaminen. Onneksemme me teekkarit olemme kuitenkin lähtökohtaisesti varsin määrätietoisia ihmisiä.

Sekä järjestöjen että henkilökohtaista tulevaisuutta suunniteltaessa on kuitenkin syytä ottaa huomioon, ettei kaikki aina riipu vain omista valinnoista. Mitä enemmän liikkuvia osia skenaariossa on, sitä useampi niistä voi mennä toisin kuin alun perin oli aikonut. Siksi suunnitelmiin on hyvä jättää alusta asti riittävästi pelivaraa. Yksityiskohdat jokainen ehtii miettimään kyllä myöhemminkin, kunhan päätavoitteet ovat kirikkaana mielessä. Siitä vain suunnittelemaan.

ALOITA JOULUNODOTUS OTANIEMEN KAPPELISSA! Jämeräntaival 8

HOOSIANNAA! su 3.12. klo 11.00
1. adventin Gospelmessu,
mukana Kappelikuoro & Band
pappina Aija Simonen
kanttorina Katja Kontunen

to 7.12. klo 19.00
KAUNEIMMAT JOULULAULUT
& CHRISTMAS CAROLS

Vallan kahvilla

MATTI KURONEN
Espoolainen
kaupunginvaltuutettu

Lisää lisää!

Kaupungit kilpailevat osaajista. Tässä ei sinänsä ole mitään uutta, ei ollut ennen **Richard Floridan** kirjoituksiakaan. Suomesa osaajat tulevat etelään mielenkiintoisen työn perässä, mutta ovat valmiita asumaan verrattain pitkän matkan päässä työpaikoiltaan.

Pääkaupunkiseudulla muutto-liike toimii tutkitusti kutakuinkin seuraavasti: korkeakoulusta valmistumisiässä olevat muuttavat Helsingistä Espooseen ja lastentekoiässä olevat edelleen Espoosta länteen.

Tämä jälkimmäinen, noin kolmi-nelikymppisenä tehtävä muutto onkin sitten se ratkaiseva, sillä sen jälkeen ihmiset ovat hyvin penseitä asuinpaikan vaihdoksille ennen vanhainkotiin kääntymistä. Työpaikka pysyy kuitenkin edelleen kehäteiden sisäpuolella, joten pari tuntia joka arkipäivästä kuluu rattoisasti ilmastomuutosta vauhdittaen.

Espoossa yksi keino sitouttaa asukkaita on ollut lasten kotihoitontuen päälle myönnettävä, kutakuinkin opintotuen asumislisän maksimin kokoinen Espoolisä. Tämä saa lapsiperheet harkitsemaan pari kertaa, laittaako lapsensa kaupungille kalliiksi tulevaan päivähoitoon ja kannattaako Espoosta muuttaa muualle – opintotuella eläväkin voi tällä keinoin tuplata tulonsa.

Kun muuttopäätöstä sitten tarpeeksi lykkää, jää se lopuksi kokonaan ja Espoo saa pitää ensin yhden, sitten lasten kasvetua kahden ihmisen verotulot itsellään. Ympäristölle koituvia hyötyjä ei voi edes mitata rahassa ja kustannus kaupungille on vain noin 25 miljoonaa euroa vuodessa.

Opiskelijat voisivat käyttää hyväkseen kaupunkien kiinnostusta hyviin veronmaksajiin. Oletteko muuten huomanneet, että kaikista meistä puhuttaessa käytetään kategorisesti sanaa “veronmaksajat” tai “kansalaiset”, muttei koskaan molempia? Budjettineuvotteluiden alla vaadittiin ensin **Saarelaa**, sitten eduskuntaa korottamaan opintorahaa. Se onkin ollut jälkeensä jäänyt jo pitkään, mutta entäpä jos sama opintorahamielenosoitus olisikin valtuustotalon edessä, vaatimassa Espoo-lisää opintotukeen?

Ehkä kaupunki huomaisi, että huomista ajatellen tulevaisuuden veronmaksajille kannattaa luoda sidos kaupunkiin jo mahdollisimman varhain, eikä antaa heidän paeta nurmijärville.

Tämä avoimen populistinen teksti on tällä erää viimeinen kolumnini Polyteekkarissa kevään vaaleista johtuvan mediakaranteenin vuoksi. Kiitos palautteesta sekä kolumneihin että kaupunkiasioihin liittyen, sitä otan tuki edelleen vastaan mielelläni.

Olkapa ihmisen kuvalla.

KUKA KETÄ HÄ ???

Elina San

Kotkalais-hongkongilainen insinööri-muusikko viettää kesänsä Pohjanmaalla, jollei ole Ghanassa

Tapaan **Elina Sanin**, 24, *Sibelius-Akatemian* arvokkaassa miljöössä Töölössä musiikki-instrumenttien ja taiteellisen ilmapiirin ympäröidessä meitä. Älkää kuitenkaan antako näkymän pettää, sillä Elina on ihka aito tuta-teekkari.

Kerro vähän lapsuudestasi. Olet syntynyt Hongkongissa.

Itse asiassa en. Olen syntynyt Oulaisissa, Pohjanmaalla.

Ai?

Isäni on kyllä hongkongilainen, mutta vanhemmillani oli sellainen tasapuolisuuden periaate, että joka toinen lapsi syntyy Hongkongissa ja joka toinen Suomessa. Äiti kävi synnyttämässä minut kotiseudullansa Pohjanmaalla, ja kolmeviikkoisena lensin sitten takaisin Hongkongiin.

Millaista Hongkongissa oli kasvaa?

Se on kyllä mahtava paikka. Ilmapiiri on hyvin kansainvälinen. Muistan hyvin, kuinka käymässäni englanninkielisessä koulussa oli varmasti monta kymmentä eri kansallisuutta edustettuna. Olikin melkoinen muutos tulla seitsemänuotiaana kotkalaiselle ala-asteelle, jossa olin koulun ainoa ulkomaalainen näköinen.

Osaatko silloin suomea?

En kovinkaan hyvin. Meillä oli kotikielenä ollut siihen mennessä englanti ja kantoninkiina. Mutta onneksi nuorena oppii uuden kielen nopeasti, aivan murretta myöten.

Puhutkin välillä Kymenlaakson murretta.

En minä mitään sellasta puhu.

Taas puhuit!

Siis tähän on pohjalaista Pyhäjärven murretta! Kotkassa sanottiin miä ja siä, ja se murre on kyllä miltei täysin unohtunut.

Käytkö nykyään usein Hongkongissa? Miltä tuntuu palata sinne?

Käyn siellä parin, kolmen vuoden välein. Hongkongissa oleminen tuntuu toisaalta niin kotoisalta, toisaalta olo on kuitenkin vähän turistimainen, koska en ole lapsuuteni jälkeen asunut siellä. Jännää on, että suomalaisten mielestä näytän kiinalaiselta ja kiinalaisten mielestä länsimaalaiselta.

Millaisia hongkongilaiset ovat?

Sanoisin, että tyypillinen tapaus on kiireinen ja urakeskeinen, joskin myös hyvin ahkera ja yhteisöllinen. Ja ne on kaikki pieniä ja mustatukkaisia.

Toinen merkittävä paikka sinulle on Pohjanmaa. Käytkö siellä usein?

Käyn, varsinkin kesäisin viihdyn mummolassa. Pohjanmaalla aika kuluu mukavasti lomaillessa

ja loikoillessa. Maalla on mukavaa juuri sen takia, ettei tarvitse tehdä mitään – päivän kohokohta on postin haku päätien varrelta. Kun olin pieni, isovanhempani pitivät vielä lehmä. Nyt tutummiksi ovat tulleet naapurin lehmät.

Tutummiksi missä mielessä?

Viime kesänä lehmät olivat laitumella ja sain toimia kiimavahtina.

Siis minä?

Kiimavahtina. Tehtävänäni oli valvoa kiimaa lähestyviä lehmä ja ilmoittaa isännälle, jos ne käyvät kovin rakkautennälkäisiksi. Kun alkaa tapahtua, seuraavaksi aamuksi tilataan siementäjä.

Tämä on varmasti uutta tietoa useimmille kaupunkilaislukijoillemme. Kävit myös Ghanassa toissakesänä. Millaista se oli?

Lähdin pariksi kuukaudeksi vapaaehtoistyöhön kansainväliseen projektiin. Sielläkin päädyin maaseudulle, en tosin tällä kertaa karjatilalle vaan metsätöiden pariin. Raivasin metsää metrin mittaisella viidakkoveitsellä. Harventamisen tarkoituksena oli antaa istutettujen tiikkipuiden kasvaa.

Olot olivat hyvin primitiiviset, ja olin lähes täydellisessä eristyksessä ulkomailmasta. Paikkakunnalla ei ollut sähköä, vesijohdot, puhelinlinjoja tai edes kenttää omalle puhelimelle. Toisaalta oli oikeastaan aika kiva kun ei tarvinnut vahdata kännykkää tai stressata sähköpostista. Oli hyvä syy olla vähän erillään tavallisista kiireistä.

Miten päädyit TKK:lle?

Itse asiassa se ei ollut mikään kovin määrätietoinen päätös. Kaikki hakivat lukion jälkeen jonnekin opiskelemaan, joten pitihän minunkin. Pääsykoe meni hyvin ja pääsin opiskelemaan tuotantotaloutta.

Tutan lisäksi opiskelet musiikin teoriaa Sibelius-Akatemiasa. Onko musiikki sinulle enemmän kuin harrastus?

Onhan se jo enemmän, tarkoitukseni on kuitenkin suorittaa DITutkinnon lisäksi musiikin masterin tutkinto. Ennen kuin kysyt, niin en oikein tiedä mikä minusta tulee isona. Teen tätä koska pidän tästä; minua olisi harmittanut myöhemmin jos en olisi pyrkinyt tänne.

Miten Sibelius-Akatemia eroaa TKK:sta?

No ainakin täällä on enemmän naisia. Muutenkin opiskelu on hirveän erilaista: tähän kuuluu paljon pienryhmäopetusta ja jopa yksityisopetusta. TKK:n vahvuuksia taas ovat hyvät uusien opiskelijoiden tutustuttaminen kouluun ja tietotekniikan hyödyntäminen opinnoissa.

Jopa Webtopi?

Kyllä, jopa Webtopi! Webtopi on loistava, jos vertaa siihen mitä voisi olla.

Persoonallisuustesti

Rock vai Pop?

Pop.

Lempisäveltäjäsi

En loppujen lopuksi kuuntele hirveästi klassista. Sanotaan vaikka Rahmaninov.

Mikä on parasta Hongkongissa?

Melonin makuinen soijapapumaito.

Entä Otaniemessä?

Otaniemi on turvallinen. Vaarallisinta mitä yöllä voi kävellä vastaan, on humalainen, hilpeä teekkari.

Sanotaanko busseja Kotkassa linkiksi?

Ööö... ei. Se on bussi. Minun kestikin totutella dösään kun muutin tänne.

Laulatko suihkussa?

En. Rajaakaan musiikin kylpyhuonetilojen ulkopuolelle.

Lempilaitteesi Linnanmäellä?

Ei ainakaan karuselli, sen musiikki on niin hirveää piipitystä. Vekkula.

Espoon seurakuntien oppilaitostyö ylpeänä esittää:

HEVINKELIUM

Keltsussa pe 1.12.06 klo 20.30

vapaa pääsy K-18

www.otapapit.net www.taage.com

cantina

puh. (09)5021151 Otakaari 24, 02150 Espoo
www.ravintolacantina.com

Perinteinen Teekkariravintola

OU BS

Livelähetys perinteisesti joka torstai lukukauden aikana alkaen kello 21.15. Palautetta ja kysymyksiä otetaan vastaan oubs@oubs.fi ja ircissä #oubs-kanavalla.

Torstai 23.11. JUNKKA-speciaali

About jungle-music. Lisää tietoa myöhemmin.

Torstai 30.11. RÄPPI-speciaali

Vieraina Espoo-räppäreitä. Suomiräppi-musavideoita.

Keskiviikko 6.12. Itsenäisyyspäivän lähetys

Koska televisiosta ei muuten tulisi mitään muuta katsottavaa kuin Linnanjuhlat.

Torstai 14.12. Otaniemi Poker Tour

Torstai 21.12. jouluspeciali

Kanavalla pyörii päivittäin looppi, jonka ohjelmatiedot löytyvät www.oubs.fi kohdasta ohjelmatiedot.

OUBSin ohjelmatietoja

Looppi vaihtuu viikoittain ja siihen voit toivoa patkiä näytettäväksi.

Otaniemi Underground

Broadcasting System on otaniemeläisten televisiokanava. Siksi sinun tulisi kertoa, mitä juuri sinä haluaisit OUBS:ltä nähdä. Tai kuulla. Syksyn aikana

luvassa satunnaista yöradio-toimintaa ja muuta satunnaista toimintaa. OUBSia voit katsoa myös netin kautta ja vuodenvaihteessa

Monipuolinen, mahtava Emma

Taidekierroksella uudessa Espoon modernin taiteen museossa

"Luostarin puutarhassa"
Hanhirova ihastelee Leena Luostarisen teosta. Huomaa lip-
palakin taidokas käyttö taidenautinnon apuna.

TAPIOLAN WEEGEE-TALOSSA on vastikään aloittanut toimintansa Espoon modernin taiteen museo *Emma*. Emma jakaa talon muis- ta museoista ja toimijoista koostuvan joukon kanssa, mutta yksinäänkin se on Suomen suurin museo, ja sen kokoelma on erittäin laaja. Polyteekkari vei TKK:n arkkitehtiosastolla opiskelevan nuoren yksityisgallerian isännän **Olli Hanhirovan** kommentoimaan Emman tarjontaa ja opastamaan taiteen maailmaan.

"Emma mullistaa kertaheitolla Otaniemen lähiympäristön taidetarjonnan aivan uudelle tasolle", Hanhirova hehkuttaa. "Enemmän kuin museon merkityksestä Espoolle tai Helsingille, voidaan Emman tapauksessa puhua sen merkityksestä Suomelle." Hän kuitenkin korostaa, että määrää tärkeämpää on luonnollisestikin teosten laatu.

ALOITAMME MUSEOKIERROKSEMME Emman pysyvän näyttelyn pääosan muodostavan *Saastamoisen säätien* taidekokoelmasta. Galleristi Hanhirova ei säästele kehuja yli 1600

teosta käsittävästä kokoelmasta puhuessaan: "Saastamoisen säätien veroista nykytaiteen kokoelmaa ei ole kenelläkään Suomessa. Sen saaminen esille on suurenmoinen kulttuuriteko."

Entinen Weilin & Göösin suuri painohalli on muuntunut taidemuseoksi komealla tavalla. Tilaa tuntuu olevan runsaasti ja nähtävää riittää. Mittava museo vaatii Hanhirovan mielestä vierailijalta erilaista asennetta kuin pienemmät.

"Suomalaiset ovat tottuneet kiertämään museoita asenteella 'pakko nähdä kaikki'. Täällä voi käydä enemmän samaan tapaan kuin kävisi *Louvressa*: valitsee pienen osan näyttelystä ja keskittyy siihen."

Yritän kysellä lisää ohjeita, miten välillä hämmäntäviäkin nykytaiteen ihmetyksiä pitäisi oikein katsoa, mutta Hanhirova suostuu sanomaan vain, ettei mitään oikeaa tapaa ole. Hieman painostamalla hän myöntyy neuvo- maan, että kannattaa keskittyä teoksiin yksittäin ja käyttää niihin aikaa. Painostan li-

sää ja ammattigalleristi paljastaa taideniksin: "Jos päässä on lippis, rajaa lipalla teoksen ääret näkökenttään. Näin katse keskittyy itses- tään teokseen."

PYSÄHDYMME TARKASTELEMAAN lähem- min **Leena Luostarisen** teosta *Luostarin puu- tarhassa*. Hanhirovan mukaan taiteen tunte- mus kehittyy ajan myötä ja silloin teoksista- kin saa enemmän irti. "Tämäkin työ on täy- sin abstrakti. Nyt kuitenkin tiedämme Luos- tarisen aiemmasta tuotannosta, että hän suosii mytologisia teemoja. Silloin voimme etsiä ku- vioista jotain tuttua aihetta."

Onko taidetta tuntemattomalla sitten mah- dollisuutta nauttia teoksesta? "Totta kai. On myös täysin mahdollista keskittyä teoksen vi- suaaliseen antiin: voi nauttia sen väreistä ja materiaalin tunnusta. Esimerkiksi tässä työssä on metallilta näyttävä mielenkiintoinen mate- riaali. Myös teoksen nimen katsominen auttaa usein paljon."

Jatkamme kierrostamme. "Tässäpä hieno

teos, upea taiteilija", Hanhirova ihastelee. Täs- tä täytyy napata kuva, ajattelen.

"Älä ota siitä kuvaa, ei se nyt niin hieno ole." Hmm, onpas se ailahtelevainen. Ihmettelen li- sää erikoista taulua, jossa minä olen näkevinä- ni vohveleita. "Saunavihta", korjaa Hanhirova havaintoani. Ehkä taulun nimi auttaa: *Maa- laus*. Ei sittenkään.

Vaikka teokset ovat välillä erikoisia, osa suo- rastaan outoja, kummastelen eritteiden ja sisä- elinten puutetta, joiden ajattelen ilman muu- ta olevan keskeisen osan nykytaiteen aihe- ja materiaalivalintoja. "Missä ovat eritelingot?" tivaan Hanhirovalta. "Ne ovat enemmän sel- laista 90-luvun taidetta. Se jäi vähän sellaisek- si hetken huumaksi, mutta valtion taidemuseo on panostanut kokoelmissaan eritepuoleen", arvioi taiteilija. Näinkö on *Kiasma* yksipuolis- tanut taidekäsityksemme, järkyttävää!

MILLASTA SITTEN ON NYKYNYKYTAIDE?

"2000-luvun nykytaiteesta voisin Suomesta nostaa erityismaininnan arvoisiksi valokuvan ja videotaiteen. Niitä arvostetaan ulkomail- la hyvin korkealle." Valokuvaa ja videoitakin Emmalla on esillä vaikuttava lajitelma. Han- hirova jatkaa: "Veistostaide on myös tehnyt paluuta, erityisesti hieman unohtuneet mate- riaalit kuten lasi ja keramiikka."

Pitkän kierroksen jälkeen lähdemme muse- osta, jo hieman uupuneina. "Museon kokoel- ma oli erittäin hieno läpileikkaus suomalais- ta modernia ja nykyaikaa. Tällaista museo- ta ei ole ennen Suomessa ollutkaan. Täällä on uutta taidetta hyvin monipuolisesti saman ka- ton alla", summaa Hanhirova kokemustamme ja kehottaa tarkkaavaisuuteen: "Kannattaa pi- tää silmät auki hyvien vierailunäyttelyiden va- ralta. Nämä tilat antavat mahdollisuuden ai- van uuden mittaluokan näyttelyille."

Pekka Tuominen

Kasimir Malevitšin oopperapuvustus voisi olla seuraavan kauden laskettelumuotia.

Musta neliö saapui Espooseen

Tammikuun 7. päivään asti Emmassa vieraillee ainutlaatuisen ukrainalaistaiteilijan **Kasimir Malevitšin** näyttely. Hän työ- kenteli viime vuosisadan alun Venäjällä ja maalasi läpi vallankumouksen omaperäistä taidettaan. Malevitšin ura alkoi tyyli- lajikeiluilla: hän harrasti mm. symbolismia, uusimpressionismia ja ekspressionismia. Taiteilija ei kuitenkaan suotta rajoit- tanut ilmaisuun olemassa oleviin tyyliunuihin.

Vuonna 1913 Malevitš otti osaa oopperaproduktioon *Voitto auringosta*, josta muodostui käännekohta tämän uralla. Hän suunnitteli teoksen lavasteet ja puvustuksen. Eräs mielenkiintoisimmista aneista Emman vierailunäyttelyssä ovatkin juu- ri oopperan harvoin nähty puvut. Oopperan lavasteissa nähtiin myös ensikertaa Malevitšin uran monien mielestä korkein saavutus: *Musta neliö*.

Musta neliö oli lähtölaukaus uuteen, ennenäkemättömään tyyliunuihin, suprematismiin. Malevitšin johtama Supre- mus-taiteilijajoukko katsoi taiteensa olevan täysin vailla ulkopuolisia vaikuttimia. Se kumpusi suoraan primitiivisistä geo- metrisistä muodoista kuten ympyrästä ja neliöstä. Teokset hämmensivät yleisönsä, mitään vastaavaa ei ollut totuttu nä- kemään.

Emmassa nähtävillä olevaan kokoelmaan lukeutuu Malevitšin keskeisimpiä teoksia kuten Musta neliö, Musta ympyrä ja Punainen neliö. Joukossa on myös mielenkiintoisia kompositioita, joiden visuaalinen ilme tuo mieleen Studio Line -hius- tenhoitotuotteet.

Myös Malevitšin perinteisempiä teoksia on mukana, mm. taiteilijan maineikas omakuva, samoin kuin tämän taiteellises- ta monipuolisuudesta kertovia arkkitehtonisia hahmotelmia.

Kemianteollisuus maailmaa pyörittää

IT-BUUMIN PAHIMMAT vuodet ovat onneksi menneet. Osakekursseilta ei odoteta enää eksponentiaalista kasvua, kun kupla kirpasi kukkarossa liian kovasti vuosikymmenen alussa. Jopa tietokoneen laskentatehoa voidaan ajatella käyttökohteen vuoksi valittavana välinearvona eikä itse tarkoituksena, kuten vajaan 10 vuotta sitten oli vielä tapana.

Käänteestä huolimatta monet perusteollisuuden alat, kuten kemian-, metalli- ja rakennusteollisuus eivät ole palanneet entisten aikojen hohtoonsa. Yleisön silmissä niissä on kovin vähän muodikkautta ja modernin tieteen sädekehää.

PARHAITEN PR-SUHDANNE näkyy siinä, millaisilla asioilla perusteollisuus ja –tutkimus hakee huomiota. Metallisulattaa voidaan markkinoida huipputekniikkana, mutta se ei johdu siitä, että tehdas tuottaa välttämättömää, koostumukseltaan optimoitua raaka-ainetta. Mediamiehille ja yleisölle on ympäristökysymysten lisäksi tärkeintä, että sulatolla otettiin juuri käyttöön uutta tietotekniikkaa ja uudet automaatiojärjestelmät.

Surullisesti myös oma alani kemia hakee olemassaolon oikeutustaan Keilaniemen ja Piilaakson kautta. Annetaanpa esimerkiksi

TKK:n abimainosten kertoa: polymeereissä ei muuta hohdokasta olekaan kuin että niistä tehdään kännykän kuoria, ja epäorgaaninen kemia palvelee transistorien valmistusta.

KÄNNYKKÄNETTI, pelikonsolit ja kannettavat musiikkikeskukset ovat kieltämättä muuttaneet ihmisten elämäntapoja häkellyttävän nopeasti. Tietotekniikan viihdekäytöstä on tullut suorastaan kulttuuria jopa aikuisien parissa.

Tietokoneet ovat pystyneet myös siihen, mikä perinteisestä tekniikasta on onnistunut vain autoilta: härveleistä ollaan kiinnostuneita *niiden itsensä vuoksi*. Ehkä juuri siksi on niin vaikeaa hahmottaa nörttipuuhasteluksi muuttuneen arkipäivän keskeltä, minkälaisen teknologioden varassa yhteiskuntamme oikeasti toimii.

Ei ole kiistäminen, että tietoliikenteellä ja koneilla on saavutettu huvittelun lisäksi objektiivisia hyötyjä. Tiedon välitys, varastointi ja etsintä ovat kaikin puolin paljon helpompaa kuin 20 vuotta sitten, ja yhteiskunta on suorastaan riippuvainen viestiyhteyksistä ja sähköisistä kontrollijärjestelmistä. Niiden merkityksen osoittaisi hyvin konkreettisesti romahdus, mistä seuraisi välitön sekasor-

to. Tiedonvälitys olisi palannut 1960-luvun tasolle.

KEMIAN TIETÄMYKSELLÄ on tähän nähden suorastaan vaatimaton rooli: se erottaa nyky-maailmamme kivikaudesta. Jos raudan ja kuparin jalostus lasketaan kemiaksi, vertaus on akateemisesti ottaen kirjaimellinen. Vaikka niin ei tehtäisikään, puhutaan silti 1700-luvun puolivälistä.

Ilman polttonesteitä autot jäisivät pihaan, ja suurin osa kansasta joutuisi hankkimaan puukaminan olohuoneeseensa. Perinteinen tiedonvälitys olisi helisemässä, kun paperin massatuotanto loppuisi. Useimpia tärkeitä metallejakaan, kuten alumiinia ja titaania, ei olisi saatavilla.

Myös muoviasiat ja –kassit, keinokuituvaatteet ja kaikki polymeeripohjaiset rakennemateriaalit olisivat vain haaveita ilman kemian tietämystä. Elintarvikkeet happanisivat hyllyihin lisäaineiden puutteessa, ja nykykainen maatalous kävisi mahdottomaksi ilman lannoitteita ja torjunta-aineita. Juomaveden puhdistuksesta, lääkkeistä ja pesuaineista on kaiketi turha puhuaakaan.

Tietoliikenteen romahtaminen olisi nappikauppaa verrattuna tilanteeseen, joka uhkasi ennen pitkää miljardien ihmisten henkeä.

AJATUSLEIKKIENI TARKOITUKSENA ei ollut turha maailmanlopun ennustelu. Mainitut teollisuuden alat tuskin ovat noin vain luhistumassa, ainakaan toisistaan riippumatta.

Revittely auttaa kuitenkin hahmottamaan,

mitä kaikkea ne tuottavat meille, ja mistä jäisimme paitsi ilman niitä. Perusteollisuudelle, eikä vähiten kemialle, pitäisi antaa se arvo, joka sille kuuluu – materiaalien ja raaka-ainesten merkitystä ei pidä unohtaa vain siksi, että ne eivät hohda glamouria arkipäivässä.

Sitä paitsi kemian tietty näkymättömyys on merkki hyvästä palvelusta ja kypsästä tuotetehtäyksestä. Mitä sanoisitte, jos käsisaippua ei saisikaan valmiina purkissa, vaan se pitäisi sekoittaa kotona itse, ja bensen sijaan huoltoasemat myisivät öljyä ja pienoiskoikoisia tislaukolonneja? Tietotekniikoilla on edessään pitkä matka, ennen kuin koodaaminen on muuttunut elämäntavasta asiakaslähtöiseksi liiketoiminnaksi.

Tuomas Kangasniemi

Lemminkäinen – vahva osaaja kotimaassa ja maailmalla

Tulevaisuuden työ on luovaa ja liikkuvaa, uusien ratkaisujen kehittämistä. Lemminkäinen rakentaa kaikilla liiketoiminta-alueillaan huippuluokan infrastruktuuria koti- ja ulkomailla. Se avaa mahdollisuudet yksilöllisille valinnoille ja oman tulevaisuuden rakentamiselle pitkälle eteenpäin.

Lemminkäinen-konserni on suomalainen, kansainvälisillä markkinoilla ja rakentamisen kaikilla osa-alueilla toimiva rakennuskonserni. Konsernin päätoimialat ovat talonrakentaminen, maa- ja vesirakentaminen, rakennusmateriaaliteollisuus ja talotekniikka.

Lemminkäinen-konsernin liikevaihto vuonna 2005 oli 1 601,7 milj. euroa, josta kansainvälisen liiketoiminnan osuus oli 31,2 %. Konsernin palveluksessa on lähes 8 000 henkilöä, joista neljännes työskentelee ulkomailla.

LEMMINKÄINEN

LEMCON

OY ALFRED A. PALMBERG AB

Tekmanni

www.lemminkainen.fi

Kämppekaverit kiven sisässä

Helena ja Mervi pääsivät fukseina tunnelityömaalle

KEHÄ III:N UUTTA TUNNELIA esittelemässä on myös **Helena Lehtimäki**, yhdyskunta- ja ympäristötekniikan tupsufuksi. Otaniemmen perhekylässä asuva toisen vuoden opiskelija pääsi viime kevään jälkeen Vuosaaren satamatyömaalle kesätöihin ja jatkaa pestiä talvela osa-aikaisena.

”Olin ja olen CM-urakoinnilla työmaainsinöörinä”, Helena kertoo. ”Olin kesällä mukana työmaakatselmuksissa ja tein muun muas-

sa määrä seuranta, mikä tarkoittaa, että pidin kirjaa materiaalien, kuten betonin kulutuksesta. Tunnelissa tuli vierailtua melkein joka päivä. Työssä on ollut myös paljon toimistohomia, kuten suunnitelmien arkistointia.”

TYÖMAHDOLLISUUKSISTA Helena kuuli silloisen kämppekaverinsa **Mervi Lähteenmäen** kautta. Tiehallinnolla kesäharjoittelussa 2005 ollut Mervi oli saanut töitä samasta

tunneliprojektista ja niin ikään heti fuksivuotensa jälkeen.

Tänä syksynä opiskelualansa musiikkiin vaihtanut kolmannen vuoden kallioteekkari aloitti fuksikesänsä lähinnä raportteja kirjoittaessa, mutta loppukesällä ja seuraavan talven aikana etätöissä hän sai enemmän vastuuta. ”Kesän aikana alkoivat geologiset kartoitukset. Minun osani tutkimuksissa oli vertailla Porvarlahden tietunnelien kalliorakennetta ja tiivistystarvetta – siis sitä, paljonko sinne tarvitsee injektoida betonia”, Mervi kuvailee.

Sekä Helena että Mervi olivat vastanneet avoimeen ilmoitukseen, josta työpaikka aukeni. Nuoret naiset myöntävät, että suhteet helpottivat jonkin verran. ”Varsinkin isoihin firmoihin on vaikea päästä ilman suhteita, koska on hankala erottua”, Helena pohtii. ”Niin läheisiä yhteyksiä ei kuitenkaan ollut, etteikö työnantaja olisi voinut ihan hyvin kieltäytyä”, hänen ex-kämppiksensä lisää.

ENSIMMÄISENÄ TEEKKARIKESÄNÄ saatu ammattiharjoittelu tuntui varsinkin Helenasta jonkinasteiselta yllätykseltä. ”En olisi etukäteen uskonut, että olen omalla alalla ja vielä enimmäkseen konttorihommissa. Eivätkä ne opiskelut kyllä olleet oikein riittävät. Fuksivuoden kursseilta ei juuri saa käytännön valmiuksia ja aluksi työmaalla oli todella paljon opittavaa”, hän muistelee.

”Motivaatio tämän vuoden kurseilla on ollut parempi, kun on nähnyt työmaailmaa”, Helena lisää. Työyhteistään hän ei myöskään löydä moittimista. ”Valvontaorganisaatiossa on ollut alusta asti yhteistyöhalua enemmän kuin osasin odottaa. Kaikilta on löytynyt kärsivällisyyttä neuvoa kysyttäessä”, ra-

kennusteekkari hymyilee. ”Ihan hyvä ilmapiiri siellä on ollut.”

Mervi on omasta aiemmasta paikastaan samaa mieltä: ”Oikein hyvä työyhteisö.”

FUKSITYTTÖINÄ VUOSAARESSA aloittaneet Mervi ja Helena pääsivät alalle, josta mielikuva on varsin miehinen. Mutta pyörikö tunnelissa ja satamalla todellisuudessa paksuja, rasvaisia keski-ikäisiä äijiä?

”Onhan se siellä työmaan puolella aika tuollaista”, Helena naurahtaa. Mervillä ei ole kuitenkaan asiasta moittimista. ”Täytyy tunnustaa, että siellä oli hyvä työnjako, miehillä raskaat hommat”, hän virnistää.

Syrjimistä tai asiatonta käytöstä ei ole tullut vastaan. ”Kohtelu oli vertaista”, entiset kämpikset keuhuvat melkein samoin sanoin. ”Kyllä meidät otettiin ihan oikeasti osaksi porukkaa.”

Tuomas Kangasniemi

Helena Lehtimäki kypärä päässä.

Hyvää elinympäristöä ihmiselle

Pohjoiseurooppalaiset olosuhteet vaativat yhteiskunnan perusrakenteilta paljon. Vuodenaikojen vaihtelut ovat suuria, silti ihmiset odottavat elinympäristönsä olevan toimiva ja viihtyisä yhtä lailla talven viimassa kuin kesähelteillä. Korkea vaatimustaso ja vaativat olosuhteet ovat jalostaneet YIT:stä sen, mikä se tänä päivänä on - johtavan teknisen elinympäristön rakentamiseen, kehittämiseen ja ylläpitämiseen keskittyvän palveluyrityksen. www.yit.fi

Together we can do it.

YIT

”Kaikki menee, mikä tulee”

Satama rakennetaan tunnelien kivistä

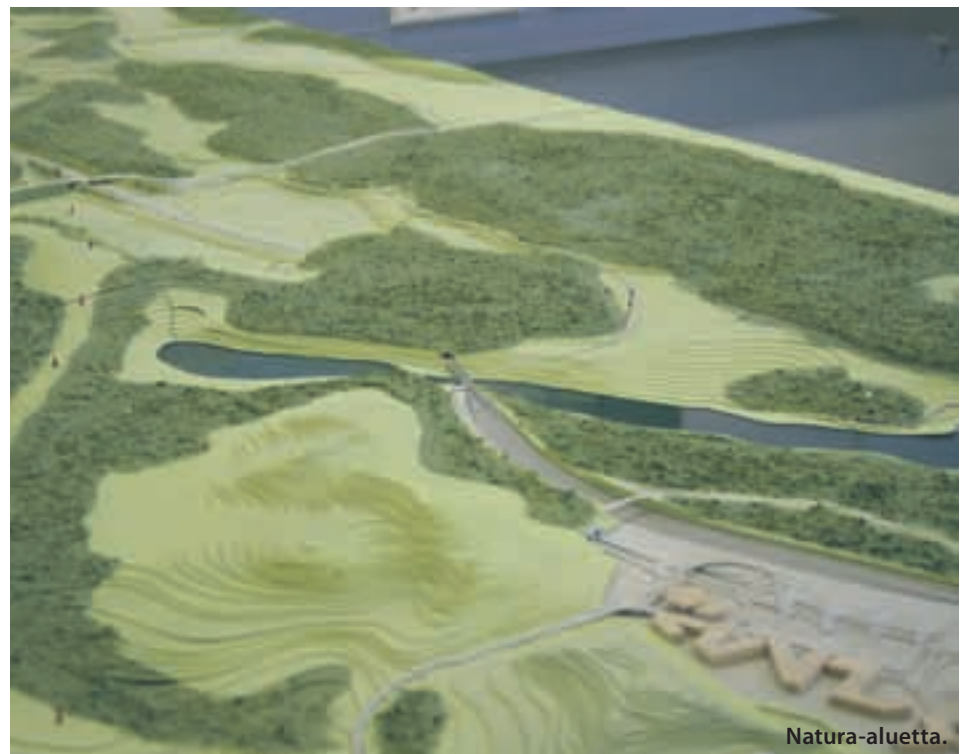
HELSINGIN ITÄOSISSA AIVAN Vantaan ja Sipoon vastaisella rajalla on ollut käynnissä vuodesta 2003 alkaen Suomen suurin rakennushanke, Vuosaaren satama. Jos aikataulusa pysytään, se avautuu käyttöön 2008. Vuotta myöhemmin viimeistenkin projektien valmistuttua sataman kautta ennakoidaan kulkevan lähes 50 % Suomen ulkomaan tavaraliikenteestä.

Laituri- ja lastausalueiden sekä massiivisen, 11 metrin syvyisen laivaväylän lisäksi satama tarvitsee maaliikenneyhteydet. Niistä suuri osa on jouduttu rakentamaan kallion sisään Natura-alueiden ja ennen kaikkea olemassa olevan asutuksen vuoksi. Pääradalta Keravan eteläpuolelta Vuosaaren erkaneva raide on satamakokonaisuuden suurin yksittäinen hanke:

siitä suurin osa kulkee 13,5 kilometrin mittaisessa Savion tunnelissa.

Alueen tärkein maantieväylä saadaan jatkamalla Kehä III:a Porvoonväylältä etelään. Uuden tieosuuden eteläpää sukeltaa noin 1,7 kilometrin mittaiseen tunneliin, jonka päälle Helsingin ja Vantaan rajalla jää suojelualue. Tien päälle jäävät enimmäkseen umpeen kasvanut Porvarlahti sekä Labbackan mäki.

Käytännössä kallion läpi menee kaksi reikää – molempiin suuntiin on kaksikaistainen ajorata. Niiden välille on puhkaistu sadan metrin välein ihmisen mentävät käytävät, joita myöten pääsee onnettomuustilanteessa pakoon toiselle puolelle. Mäen läpäisee myös rautasuuden toinen, pienempi rautatietunneli, jonka alle maantie on rakennettu.

toteaa. ”Satama-alue on niellyt kaiken kiviaineksen, mikä tunneleista irtoaa, minkä lisäksi kaikki ominaisuuksiltaan soveltuva ruoppausmaa mereltä kuljetettiin satamaan. Silti satamaan jäi alijäämää ja jonkin verran kiveä on täytynyt tuoda ulkopuolelta.” Määrät eivät ole aivan pieniä: merellä kalliota ja maata irrotettiin 700 000 m³, ja tunneleista louhetta syntyi noin puolitoista miljoonaa kuutiometriä.

Ennen kuin tunnelien rakentaminen aloitettiin talvella 2004–2005, alueella tehtiin maan pinnalta koeporauksia, joilla kartoitettiin kallioperän laatua. Tutkimuksista huolimatta pieniä yllätyksiä on sattunut.

”Esimerkiksi tunnelin pohjoispäässä kallio oli huonompaa kuin tutkimusten perusteella odotimme, ja jouduimme etenemään avoleikkauksen kanssa aivan Natura-alueen reunalle. Asia korjataan valamalla tunnelin suun edustalle betonilippa, joka päällystetään maalla ja maisemoidaan”, Nousiainen esittelee. ”Ylipäättään, sellaisia ongelmia ei ole kuitenkaan ollut, että työt olisi jouduttu keskeyttämään.”

RÄJÄYTYSVAIHEESSA TYÖ oli ympärivuorokautista ja eteni muutaman metrin pätkä kerrallaan. Ennen panosreikien tekemistä välittömästi edessä olevan kiviaineksen laatua tutkittiin porauksilla. Lisäksi aiotun tunneliaukon ympärillä olevaa kalliota vahvistettiin pumppaamalla betonia halkeamiin. Laukaisun ja irronneen kiviaineksen poisloastuksen jälkeen vuorossa oli seinämien vahvistus ruiskubetonoinnilla.

Tällä hetkellä maantietunnelissa on menossa seinärakenteiden viimeistely. Tunnelikieroksella Matti Nousiainen esittelee suuaukkojen lähistöllä seinästä töröttäviä, keskimäärin vajaan metrin mittaisia terästankoja. ”Näihin kiinnitetään lämpöeristelevyt, jotka päällystetään sisäpuolelta ruiskubetonoinnilla. Kallion ja eristeseinän väliin jää jokunen kymmenen senttiä ilmaa.”

Näet yllättävää kyllä, tunnelissakin voi olla talvella pientä pakkasta, ja suuaukkojen lähistöllä toki enemmän. Eristeet estävät pakkasrapautumisen.

”Kun reikää ei ollut vielä puhkaistu, kaivannon perukoilla oli tasaisen viileästi vajaat 10 astetta lämmintä. Avonaisesta reiästä tuuli puhaltaa heti läpi”, Nousiainen tarkentaa. Työmaavalvoja kuitenkin selittää, että nyt betonoitavat osuudet on ollut pakko sulkea pres-suilla – ruiskuvalu ei onnistua alle plus viides-

sä. Tulevan vuoden aikana vuorossa on tiepohjan rakentaminen ja asfaltointi, minkä jälkeen tieyhteyden pitäisi olla valmiina loppuvuodesta 2007. Savion rautatietunnelin odotetaan valmistuvan 2008.

Tuomas Kangasniemi

”Kaikki menee, mikä tulee”, Nousiainen

Rakentaminen ei lopu koskaan

- mutta loppuvatko työntekijät?

KIRSI METTÄLÄ Skanskasta kertoo, että erityisesti työmaainsinöörejä haetaan kaiken aikaa töihin. Myös **Jaakko Poutiainen** YIT-yhtymästä kertoo, että hetkellä suurin rekrytointitarve kohdistuu työnjohtoon

Työsuhdepäällikkö Jaakko Poutiainen YIT:ltä sanoo työvoiman saamisen olevan jatkossa yksi tärkeimmistä kysymyksistä alalla. ”Eikä tämä ongelma ole nähtävissä vain YIT:llä vaan koko rakennusalalla”, vakuuttaa Poutiainen.

”Todennäköisesti suurimpana syynä työmaainsinöörin pulaan on koulutuksen muuttuminen muutamia vuosia sitten, kun rakennusmestari- ja rakennusinsinööri- koulutus loppui. Sitä kautta varsinaista ”monttumiestä” ei ole enää saatavilla.”

Senior Vice President, Kirsi Mettälä Skanskasta sanoo, että syitä tällä hetkellä vallitsevaan insinööripulaan on monia. ”Esimerkiksi vastaavien työnjohtajien keski-ikä on korkea, suurten ikäluokkien edustajia on paljon.”

Mettälä ja Poutiainen ovat molemmat huomanneet, että korkeakoulusta valmistuneiden silmissä työmaiden houkuttavuus on kaiken aikaa laskenut. ”Tämä onkin haaste: miten saataisiin nuorille tekijöille markkinoitua, että työnjohdolliset tehtävät työmailla ovat äärimmäisen haasteellisia.” Mettälä vertaa tehtävää pienen yrityksen toimitusjohtajan työhön. ”On hallittava suuri kokonaisuus: työ on haasteellista, antavaa sekä vaativaa.”

Poutiainen sanoo, että jo muutaman vuoden ajan on näkynyt, että tiettyjen ammattikuntien kokoon saaminen on hankalaa. Niinpä työvoimaa on lainattu muualta. ”Virosta on tullut YIT:lle ja ylipääntään Suomeen paljon työvoimaa. Kuitenkin myös siellä on tällä hetkellä työvoimapula.”

Työntekijävirrat Itä-Euroopasta ovat siis ehkä ehtymässä. Kokemukset Virossa tul-

leista työntekijöistä ovat YIT:llä hyvät. ”Varsinkin työntekijöillä, jotka tulevat Pohjois-Viron alueelta, on hyvä suomenkielen taito. Heidän osaltaan ei ole ollut ongelmia.”

Uutena suuntana YIT:llä kokeillaan puolalaista työvoi-

kimäärin Suomessa työelämästä jäädään pois jo 59-vuoden iässä. Suurten ikäluokkien eläköityminen on siis aivan ovelta.

”Uuden eläkelain varsinainen tarkoitus olikin hillitä varsinaisen eläkkeelle jää-

ti työsuhteen alussa. Vaalitaan viihtyvyyttä, terveyttä ja motivaatiota.”

YIT:n strategiaan ei kuulu pelkäämistä uusien työntekijöiden palkkaaminen. Vanhoista työntekijöistä pyritään pitämään kiinni. ”Olemme ra-

tia miten vanhemman polven osaamista pystyttäisiin hyödyntämään ja siirtämään nuoremmille.

Skanskalla on elvytetty vanhan ajan mestari-kisälii- pareja. Tällöin nuorempi työntekijä työskentelee kokenemman kanssa, joka opettaa tekemisen tavat ja kikat. ”Teknisen ammattitaidon siirtämisen lisäksi tämä on ollut tärkeää työturvallisuuden kannalta. Olemme halunneet varmistaa, että nuorta ja kokemattontaa ohjaa kokenempi eri tilanteissa.”

Samaan aikaan kun YIT:llä havahduttiin työvoiman vähenemiseen, firmassa alettiin ohjeistaa kuntoutuksen ohjel- la, että tiedonsiirron täytyy tapahtua ennen eläköitymistä. Ammattipätevyyden välittämisen lisäksi myös kontak- tien siirtäminen on ohjelmassa. ”Kontaktiverkkojen avulla tehtävät tulevat ajallisesti hallittua paremmin.”

SUURTEN IKÄLUOKKIEN lähtöön on siis varauduttu. Molemmat yritykset ovat pyrkineet varmistamaan, että yrityk- sessä on nuoria kasvama- sa ammattilaisiksi. ”Näin varmistetaan, että reservi on val-

miina, kun tehtäviin etsitään seuraajia”, Mettälä sanoo.

Poutiainen muistuttaa, että vasta korkeakoulusta valmistuneet tarvitsevat työko- kemusta ollakseen valmiita työntekijöitä. ”Kun valmistuu, silloin on lupa opetella. Harjoittelua alalle tarvitaan.” Hän on huomannut 36 työvuotensa aikana myös, että välillä teekkareiden ajatukset ”lentävät niin kaukana ja korkealla, että on vaikeaa saada kiinni.”

”Mutta kyllä ne sitten tulevat maan tasolle muutaman vuoden kuluessa, kun huo- maavat ettei se iso laiva käänny nappia painamalla.” Poutiainen muistuttaa, että rakennukset valmistuvat työmaalla työntekijöiden ja välittömän työnjohdon kautta. ”Konttorilta ei rakenneta yhtään mitään”.

Osaajia rakennusalalle kaivataan. Mettälä tuumii, että vaikka Suomi on profiloitunut pitkään high-tech maana, kädentaidot, konkreettinen suorittaminen ja osaaminen ovat nyt nousemassa taas arvoonsa. Työelämä on havahtunut huomaamaan, että tekijöistä ja kädentaitajista on pulaa.

Johanna Mitjonen

Neljä faktaa rakennusalan nykytilanteesta

Sekä Skanskalla että YIT:llä rekrytoidaan kaiken aikaa. Tällä hetkellä insinöörejä kaivattaisiin etenkin työnjohdon tehtäviin. Skanskan toimialoista maa- ja ympäristörakentaminen on uudistunut kovasti syksyn aikana. ”On muodostettu kokonaan uusi organisaatio, toimintaa on rakennettu uudella tavalla ja tähän toimialaan on tehty paljon rekrytointeja”, Kirsi Mettälä sanoo.

Mettälä sekä Jaakko Poutiainen ounastelevat, että tulevaisuudessa tulee olemaan suuriakin projekteja. ”Tulevaisuudessa on suuria infrarakentamiseen liittyviä hankkeita, joille on jo nyt varattu rahaa budjetista. Tämän tyyppiin tehtäviin tarvitaan tekijöitä”, Mettälä sanoo. Poutiainen otaksuu, että jossain vaiheessa voi olla tilanne, että tulevia suurhankkeita joudutaan jopa lykkäämään työvoimapulan takia.

Toisaalta Poutiainen huomauttaa, että ennen kohteet työllistivät huomattavasti enemmän työntekijöitä. Tekniikka on kehittynyt ja työmaita on jaettu tyyppillisesti usealle urakoitsijalle. ”YIT:lläkin oli mammuttikohteita. Loviisan voimalaitostyömaalla oli 800 henkeä. Ei tällaisia enää ole.”

Itä-Euroopasta tulee paljon työntekijöitä. ”Olemme aidosti kansainvälinen rakennusalan yritys. Meillä on mahdollisuus rekrytoida ihmisiä muualta”, Mettälä sanoo. ”Se, riittääkö tulijoita Pohjolaan tulevaisuudessakin, jää nähtäväksi. Etelä- tai Keski-Eurooppa saattaa alkaa houkuttelemaan enemmän.”

Sekä Skanskalta että YIT:ltä vakuutetaan, että rakentaminen ei ole muuttumassa alueelliseksi. ”Koko Suomeen rakennetaan.” Poutiainen nimeää pääkaupunkisuuden lisäksi Lapin, varsinkin Rovaniemen ja Kemian alueen. Mettälä mainitsee etenkin Pirkanmaan, Oulun ja Jyväskylän seudut.

maa. ”Se, soveltuuko ammat- titaito, jää nähtäväksi. Toi- saalta myös kielimuri saattaa muodostaa ongelman. Tämä korostuu etenkin työmaiden turvallisuuskysymyksissä. Pe- rehdyttäminen on vaikeaa jos yhteistä kieltä ei ole.”

Myös Skanskalla on rekry- toitu työntekijöitä Itä-Euroo- pasta. Maa- ja ympäristöra- kentamisen puolella on työ- kennellyt slovakialaisia kai- vosmiehiä. Myös Puolasta on ollut erityisosaajia lainassa.

”TYÖVOIMAPULA EI OLE ongelma vain tulevaisuudessa, suurten ikäluokkien jäädessä eläkkeelle”, Poutiainen sanoo. Pula on läsnä tässä ja nyt.

Suurilla ikäluokilla tarkoi- tetaan ihmisiä, jotka ovat syn- tyneet muutama vuosi sodan jälkeen. Tällä hetkellä he ovat kuusissakymmenissä ja eläke- ikä on nyt 63. Kuitenkin kes-

misen aloitusikää korkeam- malle, esimerkiksi 61 ikävuoo- teen. Tämä olisi jo iso saavu- tus”, Poutiainen esittelee. Hä- nen mukaansa merkkejä siitä, että näin olisi tapahtumassa, on olemassa.

Poutiainen mielestä työn- tekijöiltä otetaan nykyään te- hoja irti huomattavasti enem- män kuin ennen. Työpäivän pituudet ovat kasvaneet ja työelämä itsessään on epä- varmaa: määräaikaiset työ- suhteet ovat yleistyneet. Työ- suhdepäällikkö sanookin, et- tä YIT suosii vakituisia työ- suhteita. ”Kun kilpailu työn- tekijöistä tulevaisuudessa ko- venee, ne yritykset pärjäävät, joiden henkilöstöstrategia herät- tää luottamusta.

Poutiainen mielestä ihmisiä pitäisi auttaa jaksamaan työs- sään. ”Ei niin, että autetaan viisikymppisiä, vaan lähtökoh- taisesti niin, että aloitetaan he-

kentaneet puoli vuotta proses- sia, jolla eläköitymistä pystyt- täisiin lykkäämään”, Jaakko Poutiainen kuvailee.

”Nyt ongelma on se, et- tä kun henkilö sairastuu, ha- keudutaan lääkäriin. Sairaslo- maa määrätessä lääkäri mah- dollisesti tietää jo, onko kun- toutustarvetta. Kuitenkin vas- ta puolen vuoden päästä KE- LAlta lähtee ilmoitus sairas- päivärahaa vakuutusyhtiölle. Näin potentiaalisesta kun- toutustapauksesta ollaan puoli vuotta myöhässä.”

KIRSI METTÄLÄ muistuttaa, että rakennusbisnes on alana niin rankka, että siellä on mui- ta aloja enemmän työkyvyttö- myys- ja määräaikaiseläkkeitä. Tuottavuuden kannalta olisi kuitenkin tärkeää, että ihmi- set pysyisivät työelämässä pi- tempään. Keskeistä tällaisessa murroskohdassa onkin poh-

PROJEKTINJOHTORAKENTAMINEN ON TAITOLAJI

CMU

CM-Urakointi Oy (CMU) on maamme johtavia rakennus- tamisen ja projektinjohtamisen palveluyrityksiä, joka kuuluu ruotsalaiseen SWECO-konserniin. Päätoimialamme on projektinjohtopalvelu ja -rakennuttaminen. Projektin- johtopalvelu on johtamisprosessi, jonka tavoitteena on lyhentää hankkeen toteutusaikaa ja saavuttaa kustan- nusetuja liittämällä suunnittelu ja rakennusvaiheiden töitä voimakkaasti sekä kilpailuttamalla osasuorituksia tehokkaasti.

CMU:n kokemus kattaa rakentamisen koko kirjon; infra- struktuuri-, teollisuus- sekä toimisto- ja liiketilarakenta- misen. CMU on ollut mukana sekä uudisrakennus- että peruskorjaushankkeissa.

Olemme toteuttamassa mm. Vuosaaren sataman liiken- neväylä eli VUOLI-projektia sekä Stockmannin laajen- nus- ja saneerausprojektia.

CM-Urakointi Oy, Ratapihantie 11, PL 119, 00521 Helsinki
Puhelin 010 820 5000, faksi (09) 141 132
info@cm-urakointi.fi, www.cm-urakointi.fi

Stoppi junavaunuille

Pysäytyskenkä pysäyttää kontrolloimattomasti liikkuvan junanvaunuletkan

SUOMEN RATAVERKOSTON ratapihat eivät käytännössä koskaan ole aivan tasaisia, vaan kaltevuudeltaan muuttaman promillen luokkaa. Siksi on aina olemassa mahdollisuus – joskin epätodennäköinen – että ratapihoilla säilyttävät massiiviset vaunujonot lähtevät liukumaan tuulenpuuskan tai sysäyksen vaikutuksesta.

Tällaisesta kontrolloimattomasti liikkuvasta vaunujonosta tulee vaarallinen, jos se ajautuu muun junaliikenteen käyttämille raiteille. Liukuvan letkan pysäyttäminen onnistuu nykyisin vain suistamalla vaunut ulos raiteilta, jolloin materiaalivahingot ovat suuret ja kalliit.

RATAHALLINTOKESKUS antoiakin rakennus- ja ympäristötekniikan tietekniikan laboratoriolle tehtäväksi kehittää laite, jolla vaunuletvoja voisi pysäyttää. Tietekniikan laboratorion hankkeen eteni rakenteiden mekaniikan labo-

ratorioon kesällä 2005. Siellä professori **Jukka Aalto**, laboratorionsinööri **Paavo Hassinen** ja laboratoriomestari **Timo Jamalainen** lähtivät yhdessä tietekniikan laboratorion ja koehallin kanssa vetämään projektia, jonka tuloksena kehitettiin pysäytyskenkä.

MITÄÄN ÄKILLISESTI pysäyttävää jarrujärjestelmää ei voitu kehittää, sillä ratapihojen vaunujonot saattavat olla niin painavia, että niiden pysäyttämiseen vaadittaisiin käsittämättömän suuri voima. Tarpeelliseksi tulikin suunnitella pysäytyskenkä, joka pysäyttäisi vaunut vähitellen kitkan avulla.

Pysäytyskenkä toimii siten, että letkan ensimmäinen vaunu liukuu pysäytyskengän päälle ja kenkä tarrautuu pyörään kiinni. Kengän ja kiskon välissä on irroitettava kumilevy, kitkaelementti, joka jarruttaa kitkan avulla vaunuletkan vauhtia. Kitka määräytyy

kappaleiden välisen kitkakerroimen ja normaalivoiman tulona. Näin ollen kitkavoima on sitä suurempi, mitä enemmän ensimmäinen vaunu painaa.

PYSÄYTYSKENGÄSSÄ käytettävä kuminen kitkaelementti on irrotettava. Tämä johtuu siitä, että pysäyttäessään vaunujonon kumi kuluu niin pahasti, että laite on siltä osin kertakäyttöinen. Lisäksi kitka vaihtelee olosuhteiden ja vuodenaikojen mukaan eri puolilla Suomea, joten on tarpeellista, että kitkaelementti voidaan vaihtaa.

Pysäytyskengän muodon suunnittelussa piti miettiä sopiva korkeus kengälle. Laskettiin minimikorkeus, joka kengällä on vähintään oltava, jotta junan pyörä ei voisi pompata kengän yli. Toisaalta tila vaunun alla rajoitti korkeutta. ”Tavaravaunussa on paljon laitteita, joihin kenkä ei saa törmätä”, Aalto kertoo. Laskelmien tuloksena ja käytännön vaatimusten rajoittamana lopullisen version kengän korkeudeksi saatiin noin 27 senttimetriä.

Eräissä vaiheissa tutkimuksia kehiteltiin jopa massiivista jarrulaitetta, joka olisi niin korkea, että se ottaisi kiinni vaunun puskuriin. Tässä vaiheessa VR:ltä tuli kuitenkin viesti, että laite on liian massiivinen ja käytännön siirtelyn kannalta mahdoton.

RATAPIHOJEN PITUUS vaihtelee, mutta yleensä ne ovat

Suomessa noin kilometrin pituisia. Laskelmissa arvioitiin, että pisin vaunuletka voisi olla 900 metriä pitkä ja 3000 tonnin painoinen. Näin pitkä letka ei toisaalta voi saavuttaa kovin suurta nopeutta, koska kiihtymiselle jää matkaa vain sata metriä.

Mitä pidempi letka, sitä pienemmän nopeuden se

ehtii saavuttaa. Käytännössä mahdolliset nopeudet ovat vajaan kymmenen kilometrin tuntinopeuden suuruisia, mutta testeissä käytettiin jopa 12 km/h nopeutta. ”Pisin jarrutusmatka testeissä oli 66 metriä. Se tuli, kun 1600 tonnin painoinen vaunuletka pysäytettiin 7 km/h nopeudesta”, Hassinen paljastaa.

KITKAAN LIITTYVIÄ selvityksiä jatketaan. Muuten projekti saatiin valmiiksi rakenteiden mekaniikan laboratorion osalta marraskuussa 2006 ja pysäytyskenkä on valmis tuotantoon. Tietekniikan laboratorio selvittää vielä liukumisnopeuksia ja pysäytyskengän asemoimista ratapihoilla.

Lasse Kahila

Meitä yhdistää oppimisen halu

Aktiivinen kouluttautuminen on yksi skanskalaisten tärkeimmistä voimatekijöistä. Se motivoi huipputasoihin – ja se näkyy kaikessa mitä Skanska tekee. Näin myös asiakkaamme voivat olla varmoja, että menetelmämme ovat nykyaikaisia ja niiden toteuttajat aina ajan tasalla.

SKANSKA

FMC GROUP

on voimakkaasti kehittyvä ja dynaaminen rakennetekniikkaan erikoistunut suunnittelukonserni, joka tarjoaa luotettavaa rakennesuunnittelua niin kotimaan kuin ulkomaan rakennuskohteisiin. Meitä on tytäryhtiöt mukaan lukien yli 500 henkilöä. Joukostamme löytyy niin betoni-, teräs- kuin puurakenteiden osajia sekä kokemusta vaikeista rakenteista ja olosuhteista.

Työkohteemme ovat monipuolisia ja haasteellisia, mukaan mahtuu mm. suuria kauppakeskuksia, tehtaita, voimalaitoksia, ydinvoimaloita, siltojen, pysäköintilaitosten, julkisten rakennusten, liike-, toimisto- ja asuinrakennusten ohella.

FINNMAP CONSULTING OY
PL 88, Ratamestarinkatu 7 A
00520 HELSINKI
Puh. 0207 393 300
Fax 0207 393 396

TOIMIPAIKKAMME SUOMESSA:

Espoo | Hämeenlinna | Joensuu |
Jyväskylä | Kuopio | Kouvola | Lahti |
Lappeenranta | Oulu | Parainen |
Pietarsaari | Porvoo | Rauma |
Rovaniemi | Seinäjoki | Tampere |
Turku | Vaasa | Vantaa |
ULKOMAILLA: Olsztyn, Puola |
Riika, Latvia | Pietari, Venäjä |
Tallinna, Viro |

www.finnmapcons.fi

TÖISSÄ IRKUISSA

Kuusinkertaisten palkkojen ääreen

Puolalaiset Irlannin suurin ulkomaalaisryhmä

KYMMENIEN TUHANSIEN itäeurooppalaisten virratessa Irlantiin työnhakuun puolalainen elektroniikkainsinööri Blazej Amano-wicz oli etuoikeutettu lähtemään ja saamaan jalkansa oven rakoon, sillä hänet lähetettiin työn puolesta Dubliniin koulutukseen. Kaksikuukautinen koulutusjakso oli mieluisa ja Irlannin suurimman ulkomaalaisryhmän edustaja saattaa myöhemmin palata smaragdisaarelle suuremman palkan perässä.

Varsovalainen **Blazej Amano-wicz**, 25, kertoo innoissaan kokemuksistaan Irlannissa. Blazejilla ei ole koskaan ollut monia mahdollisuuksia matkustella ulkomailla, ja kun hänen työpaikkansa Lionbridge Poland päätti lähettää hänet kahden kuukauden koulutukseen Irlantiin, lähteminen ei tuottanut ongelmia.

Blazej työskenteli Lionbridgen asiakasyrityksen, Microsoftin, palveluksessa Etelä-Dublinissa. Varsovan teknillisen korkeakoulun kasvatille kyseessä oli ensimmäinen suuri projekti nykyisellä työnantajallaan. Tehtävänä oli oppia niin paljon kuin mahdollista, jotta työskentelyä saman projektin parissa pystyisi jatkamaan Varsovassa. Päivät kuluivat tietokone-ruudun edessä, sillä Blazej'n tiimi luo ja hallitsee osaa MSN:n web-bisivuista.

MATKAT JA ASUNTO sekä muut käytännön asiat järjestyivät työpaikan kautta. Näin Blazej välttyi muun muassa kämpänhaku-rumbalta, joka on saattaa osoittautua piinaavaksi. Asuntokanta on kysyntää pienempi ja hyväkuntoiset asunnot menevät nopeasti. On asuntoja, jotka kirjaimellisesti vastaavat ilmoituksen kuvausta ”näkemisen arvoinen”, mutta lähinnä negatiivisessa mielessä, ja hin-

nat ovat vajaasta tarjonnasta johtuen korkeita.

Koska maahanmuuttajia on paljon, eräskin puolalainen vuokra-isäntä laittoi kesällä teltan takapihalleen pystyyn ja veloitti muuttaman kymppin viikossa teltassa majoittumisesta. Ja yöpyjiähän riitti.

BLAZEJ KUVAILEE ELÄMÄÄ Dublinissa ja kotikaupungissaan Varsovassa melko samanlaiseksi, mutta toki erojakin on. ”Ero palkoissa ja hinnoissa on huomattavan suuri. Kaltaiseni insinööri saattaa tienata 5-6 kertaa enemmän Irlannissa kuin Puolassa, mutta vastaavasti hinnat ovat korkeammat”,

hän kertoo.

Keskivertohinnan ollessa 4300 euroa neliömetriltä Dublinissa asuntojen hinnat ovat Blazej'n mielestä naurettavan kalliita, mutta on Irlannissa jotakin yhtä halpaa kuin Puolassa: bensalitra on suunnilleen samanhintainen. ”Yleisesti elämiskustannukset ovat korkeampia kuin Puolassa, mutta on silti paljon kannattavampaa tehdä töitä Dublinissa”, Blazej ynnää.

Dublin on myös paljon kansainvälisempi kuin Varsova. ”Joskus on vaikea paikantaa yhtään irlantilaista bussissa. Onko tämä hyvä vai huono asia, voi jokainen itse päättää, mutta tosiasioita ei

voi kieltää. Irlannin markkinoiden avautuminen muille maille vaikutti positiivisesti maan talouden kasvuun. Toivon, että sama tapahtuu myös Puolassa jonain päivänä.”

Puolan tämänhetkinen hallitus on hyvin konservatiivinen ja euroskeptinen, ja monet kokevat että suunta on taaksepäin, sen sijaan että kuljettaisi kohti parempaa taloudellista ja sosiaalista tilannetta. Tämä on yksi syy siihen, miksi monet koulutetut nuoret jättävät kotimaansa.

PUOLALAISET OVAT IRLANNIN suurin ulkomaalaisryhmä. Vi-ranomaisten mukaan yli 150 000

puolalaista on saapunut Irlantiin kahden vuoden aikana ja nämä muodostavat ainakin 5 prosenttia työvoimasta. Nykyään myös sanomalehti *Evening Heraldin* mukana jaetaan kerran viikossa puolankielistä painosta.

Blazej on törmännyt Dublinissa muutamaaan vanhaan tuttuunsa, muttei muuten ole liiemmälti viettänyt aikaa maanmiestensä kanssa. ”En osallistunut juuri lainkaan Puola-seuran järjestämiin tapahtumiin. Ainoat tapahtumat, joissa olin mukana, olivat kolme Puolan pelaamaa jalkapallon maailmanmestaruuspelejä. Pääasiassa vietin aikaa työka-vereitteni kanssa ja porukkamme oli hyvin kansainvälinen – joukossa oli ihmisiä muun muassa Saksasta, Ranskasta, Irlannista ja Pohjois-Irlannista, Suomesta, Espanjasta, Brasiliasta ja USA:sta”, Blazej kertoo.

HARJOITTELUJAKSO ON OHI ja Blazej on nyt palannut kotimaahansa. Hän on harkinnut asunonostoa, mutta puolalaiseen palkkatasoon nähden asuntojen hinnat ovat kalliita. Irlannin korkeammat palkat houkuttelevat palaamaan maahan muutamaksi vuodeksi tulevaisuudessa.

”Oli mahtavaa asua Irlannissa, en ollut koskaan ollut ulkomailla näin pitkää ajanjaksoa. Oli upeaa työskennellä kansainvälisessä ympäristössä, minulla oli mahdollisuus tavata ihmisiä ympäri maailmaa, parantaa englanninkielen taitojani ja oppia uusia asioita, jotka tekevät minusta arvokkaamman työntekijän.”

”Perheen ja ystävien järtäminen olisi kuitenkin ongelma, jos lähtisin pidemmäksi aikaa”, Blazej lopettaa.

Mirja Tarvainen

 MERMIT
Mermi Business Applications Oy

Herrasmiesurheilusta – herrasmiesverenvuodatukseen

Wrightin veljekset onnistuivat ensimmäisenä valmistamaan ilmaa raskaamman lentolaitteen. Kyse oli todellisesta läpimurrosta, niin lattealta kuin se kuulostaakin.

Wrightit muuttivat keksintönsä, lentokoneen, hyväksi liiketoiminnaksi: kiinnostusta riitti Amerikassa ja Euroopassa. Toisaalta veljekset olivat osallisena myös kyseenalaisemmissa ennätyksissä. Sekä maailman ensimmäinen kuollut lentomatkustaja että ensimmäinen kuollut lentäjä lensivät Wrightien koneilla. Suuresta huomiosta huolimatta lentäminen oli vielä 1900-luvun ensimmäisenä vuosikymmenenä enimmäkseen varakkaiden hurjapäiden huvia.

”Ilmailuteollisuuden” taloudellinen merkitys 1900-luvun alun maailmassa oli ehkä samaa luokkaa kuin vaikkapa puhelinkoppi liiketoiminnasta saatavien verotulojen painoarvo vuoden 2006 valtionbudjetissa. Lentonäytökset vetivät suuria joukkoja mutta kehitys oli hidasta.

Ei ole mikään ihme, että lentäminen pysyi vain harvojen harrastuksena. Onnettomuuksia sattui todella usein. Moottorit olivat epäluotettavia ja rakenteet lentokoneissa vielä hyvin kehittymättömiä. Lentäjien koulutuskin oli vähän niin ja näin. Silti rohkeat miehet yrittivät kerta toisensa jälkeen uusia ennätyksiä.

Kuvaava esimerkki on ensimmäisenä Englannin kanaalin yli lentänyt **Lois Blériot**. Hänen onnistui vuonna 1909

mahdollista aivan selvästi nähdä Englannin puolella olevat valkoiset kalliot. Ihan kohtuullinen maamerkki.

Oli miten oli, Blériotista tuli melkoinen sankari kanaalin molemmilla puolilla ja hän teki omaisuuden myymällä samantaisia yksitasokoneita jolla hän lensi kanaalin yli.

Blériotin jälkeen kaikenlaisia ennätyksiä rikottiin. Oli muun muassa kilpailu siitä kuka lentäisi nopeimmin reitin Parii-

nätyksen saavutti **Charles Lindberg**, joka lensi ensimmäisenä yksin Atlantin yli vuonna 1927 lentokoneella Spirit of St. Louis. St. Louis siksi, että lentokoneen rahoitus tuli tuosta kaupungista.

1910-luvulla lentäminen oli suurimaksi osaksi show’ta, jossa moni urheamies menetti henkensä. Vakavaksi ilmailu alkoi muuttua vasta kun Ensimmäinen maailmansota syttyi. Kansalliskiihkoiluun ja onnettomien yhteensattumien seurauksena ammutut Sarajevon laukaukset käynnistivät vuonna 1914 vuosikausia kestäneen maailmanpalon, jonka seurauksena miljoonia ihmisiä kuoli ja ilmailu kehittyi hyvin nopeasti.

Aluksi lentokoneita käytettiin hyvin samalla tavalla kuin tähestyspallot oli käytetty jo vuosikymmenien ajan eri sodissa: niillä pyrittiin vakoilemaan vihollisen liikkeitä ja ohjaamaan tykistön tulta. Aseistusta tiedustelulentokoneissa ei juuri ollut. Eri puolien lentäjät jopa vilkuttelivat toisilleen.

Jossain vaiheessa kenraalit kuitenkin älysivät, että olisi paljon mukavampaa, jos yläpuolella pörräivät vastapuolen lentokoneet eivät toisi omien joukkojen niskaan vihollisen tykistökeskitystä. Alettiin siis kehittää ilmatorjuntatykkeitä ja –konekiväärejä. Myös tiedustelulentokoneita alettiin aseistaa.

Nopeasti kehitettiin erityinen lentokonetyyppi, jonka tarkoituksena oli enimmäkseen ampua alas vihollisen liian uteli-aita lentokoneita. Ikävä kyllä, kaikki sodan osapuolet saivat saman ajatuksen, ja kohta ensin osa juuri keksityn aselajin energiasta menikin vihollisen tiedustelulentokoneiden hävittämiseen tarkoitettujen lentokoneiden eliminoimisessa. Syntyi kiihtyvä varustelukierre, jonka ”hyvänä” puolena lentokoneet ja niiden laitteistot kehittyivät hyvin nopeasti.

Santeri Kontinen

kyllä jotenkin lentää koneensa Ranskasta Englantiin, mutta vähältä piti, ettei hän lentänyt kokonaan saaren ohi – niin huono navigaattori hän oli. Asiasta tekee mielenkiintoisen, että hyvällä säällä Ranskasta on

si – Clermond-Ferrand – Puy de Dôme tai matkan Lontoosta Pariisiin. Yleensä voitajalle oli luvassa paljon mainetta ja komea rahapalkinto.

Ehkäpä viimeisen todella suuren en-

Voihan

Sarjassa väitöskirjan tekijä kertoo anonyymisti kuinka vaikeaa on tarttua suureen ja keskeneräiseen.

Todelliset innovaatiot vs. ruskeat möntit

Suomesta halutaan innovaatioiden kärkimaa vaikka väkisin. Mielenkiintoa innovaatioita kohtaan näyttäisi löytyvän ylintä poliittista johtoa myöten. Rahaa tuntuu löytyvän jos jonkinlaiseen aikuisten iltapäiväkerhoon tai työpajaan kunhan vain sana innovaatio on jotenkin menossa mukana.

Otaniemeenkin saadaan kolmasosa innovaatioyliopistoa kun TKK:n, HKKK:n ja TaiKin yhteishanke käynnis-

tyy lähivuosina. Vähän kyllä epäilyttää, että mitä siitakin tulee kun kolmesta eri maailmasta tulevat opiskelijat pistetään puhaltamaan yhteen hiileen.

Onko tuloksena lopulta vain erilaisten ajatusten sekamelska joka näyttää lähinnä samalta kuin paketti muovailuvahaa kolmevuotiaan tehokäsittelyn jälkeen. Uusi innovatiivinen lähestymistapa värien sekoittamiseen, mutta lopputulos näyttää kovasti tutulta ruskealta möntiltä.

Joku voisi kuvitella että olen kaavojeni takana luimisteleva paatunut insinööri, joka arvostaa vain kovaa tiedettä, mutta kun en ole. Muotoilijoiden käsien kautta kulkenneet tuotteet sulostuttavat minunkin arkipäiviäni. Ekonomieja saan kiittää siitä että vihannekset löytävät tienensä pöytääni ennen nahistumista.

Uskaltaisin kuitenkin väittää, ettei yhteiskuntaa ja ihmisiä kunnolla palvelevia innovaatioita synny ihan vaan synnyttämällä.

Erityisesti ärsyttää, että nämä nykypäivän innovaatiot

ovat usein vain rahan tekemistä varten kasattuja kokonaisuuksia entisistä ratkaisuista. Kovin usein ne perustuvat jonkinlaiseen kuluttajan huiputukseen. Vai mitä mieltä olette siitä, että kännykkään saa uusimman hitin kotiin kannetun Hesarin hinnalla tai että alakoululainen käyttää viikkorahansa huoneen sisustamiseen virtuaalimaailmassa? Bittimaailman ihmeitä vähemmän tuntuu tulevan vastaan innovaatioita jotka ihan oikeasti vaikuttavat ihmisten elämälaatuun tai parantaisivat elinympäristömme tilaa.

Sähköntuotanto ja -jakelu on reilut sata vuotta vanha keksintö, eikä nyky-yhteiskunta pyöri kovinkaan pitkään ilman sähköä. Siitä huolimatta tuntuu, että sähköntuotanto sekä jakeluverkko ajetaan taloudellisista syistä tilaan, jossa sähkökatkoista tulee yhä todennäköisimpiä. Tässä tarvittaisiin innovaatioita, jotka pistäisi miehet juoksemaan pitkin metsiä karsimassa kaatuvia puita voimalinjojen tieltä. Tai sähkönkulutusta voisi pienentää merkittävästi kun innovaa-

tio kävisi kodeissa sammuttamassa stand-by tilassa olevat laitteet ihmisten puolesta. Palkathan voisi maksaa vaikkapa **Liliuksen** optioilla.

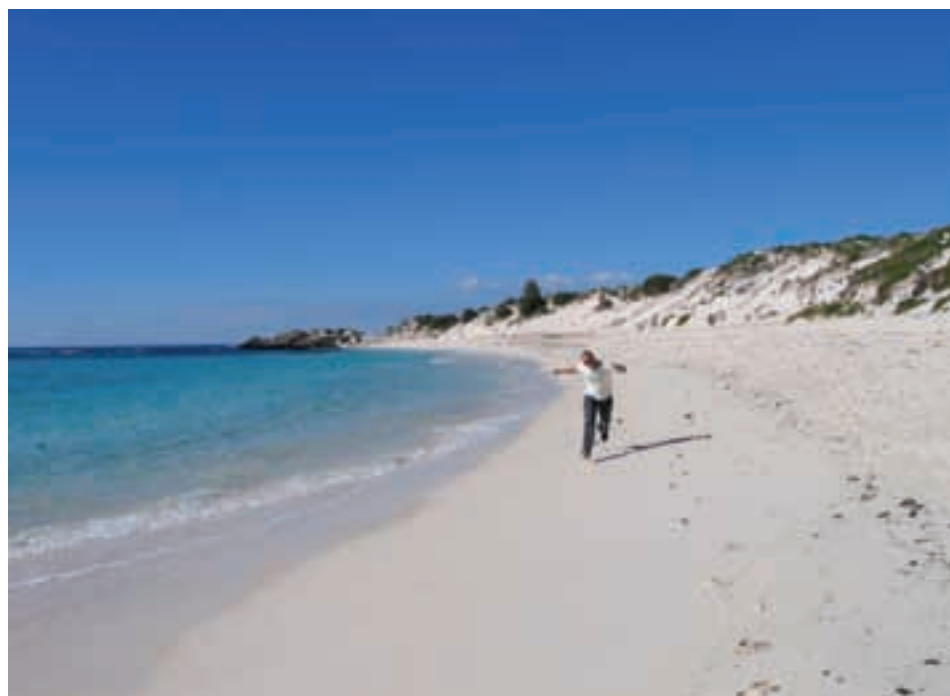
Tuiki tärkeät innovaatiot jätteiden määrän pienentämiseksi tuntuvat häviävän markkinoinnin edistämisen innovoinnille. Kivan uudelleen suljettavan pakkauksen teknisestä hienoudesta on turha puhua kun se kavereineen lo-

juu Ämmänsuolla tuhansien lokkien nokittavana.

Ratkaisua tarvittaisiin myös vahtimaan, ettei vesisäiliöön hukkumaan pääsyt orava pilaisi kuntalaisten juomavettä. Lisäksi veden jatkokäsittely kodeista eteenpäin kaipaisi kehitystä, ainakin Itämeren kannalta. Mutta kiinnostaako innovaattoreita konkreettiset paskahommat?

Oma väitöskirjani liittyy

perusteellisuuden ongelmiin ratkaisuun. Siitä tulisi parempi, jos oman tutkimusaiheeni parissa puuhastelisi kansallisesti nykyistä suurempi joukko aktiivisia tutkijoita. Nykyisellään Suomessa asiaan vihkiintyneiden tutkijoiden määrä riittää lähinnä nostamaan esiin ongelmia, ei ratkaisemaan niitä. Haastan kaikki mukaan perusteellisuuden innovaatiotalkoisiin.

Tietotekniikka vähentää köyhyyttä

— jos niin halutaan

DIGIKUILUN kapeneminen voi vahvistaa kehitysmaissa niin demokratisoitumista kuin diktatuurejakin. Jos tietoyhteiskuntaa kehitetään liian teknologiavetoisesti, köyhät maat eivät pysty hyödyntämään tietoyhteiskunnan tarjoamia mahdollisuuksia.

Useimmille tulee tietoyhteiskunnasta ensimmäisenä mieleen tietokoneet ja tietotekniikka. Assosiaatio on ymmärrettävä, sillä nykyisin valtaosa tiedosta käsitellään tietokoneiden avulla. Tiedonhaussa esimerkiksi Wikipedia sekä Google ja muut internetin hakukoneet ovat monessa tapauksessa syrjäyttäneet tietosanakirjat ja muut paperiset hakuteokset.

Vaikka tekniikalla on keskeinen rooli tietoyhteiskunnassa, on sen tyypistäminen pelkäksi tietotekniikkaksi harhaanjohtavaa. Tutkija **Manuel Castellsin** mukaan tietoyhteiskunnan ydin on informaatiotaloudessa: talouden kasvu perustuu yhä enemmän innovaatioille, jotka voivat koskea tekniikkaa, organisaatioita tai tuotteita. Luovan ja vuorovaikutteisen työn osuus kasvaa ja rutiinitöiden määrä vähenee.

TIETOYHTEISKUNNASSA on tärkeää myös se, kuka tiedon omistaa ja kuka määrittää oikeuden käyttää tietoa. Kehitysmaiden kannal-

Teknologia ja tietoliikenne eivät automaattisesti tue yhteiskunnan demokratiakehitystä.

ta olennaisia immateriaalioikeuksiin liittyviä kysymyksiä ovat olleet muun muassa oikeus valmistaa halpoja aids-lääkkeitä, geenimuunneltujen viljalajikkeiden tuottaminen sekä se, kenellä on oikeus kehitysmaiden perinnetiedon hyödyntämiseen.

KEHITYSMAIDEN näkökulmasta immateriaalioikeuksia määrittelevät sopimukset nähdään usein teollisuusmaiden keinona suojata omaa tuotantoaan ja tuo-

tekehittelyään sekä rahastaa kehitysmaita kalliilla lisenssi- ja patenttimaksuilla.

Toisaalta kehitysmaille on tärkeää, että ne voivat estää perinnetietonsa patenttoimisen. Yksi mahdollisuus perinnetiedon suojaamiseen on sen kerääminen kattavaan kansainväliseen tietokantaan.

KEHITYSMAIDEN mahdollisuudet ottaa käyttöön ja hyödyntää tietoyhteiskunnan avaamia mahdollisuuksia ovat paljon pienemmät

kuin esimerkiksi Suomella. Jos puhelinyhteydet toimivat epäluotettavasti tai ovat sadekaudella kokonaan poikki, puhelimen omistamisesta ei ole paljon iloa.

Vastaavasti netissä surffaminen on harvojen herkkua maissa, joissa hitaankin nettiyhteyden hinta on suurempi kuin keskiverto kuukausipalkka.

Mikäli kehitysmaiden halutaan hyötyvän tietoyhteiskunnasta, on infrastruktuurin kohentaminen kuitenkin vaikeuksista vähäisimpiä –

varsinkin kun uudet langattomat tietoliikennetilat helpottavat tilannetta entistään.

ESIMERKIKSI koulutustason alaisuus jarruttaa tietoyhteiskunnan kehittymistä, sillä sen palvelukseen tarvitaan riittävästi koulutettua työvoimaa. Myös poliittisen järjestelmän epädemokraattisuus estää köyhyyttä poistavan tietoyhteiskunnan kehittymistä.

Teknologia ja tietoliikenne eivät automaattisesti saa aikaan demokratian voittokulkua, sillä tietoyhteiskunnan rakentamiseen ei ole olemassa yksitäisiä ainoita rakennuspiirroksia: on aivan yhtä mahdollista kehittää tiukkaan viranomaiskontrolliin kuin vahvoihin kansalaisten oikeuksiin perustuva tietoyhteiskunta.

Siksi on välttämätöntä, että tietoyhteiskunnan rakentamisesta käydään riittävän laajaa julkista keskustelua, jossa sovitaan esimerkiksi siitä, mitä tietoja henkilöistä kirjataan väestörekisteriin tai milloin poliisilla on oikeus kuunnella puhelintietoliikennettä.

TÄLLAINEN julkinen keskustelu voi toteutua ainoastaan demokraattisissa oloissa, ja siihen tarvitaan vahvaa kansalaisyhteiskuntaa. Kansalaisyhteiskunnan tehtävänä on muun muassa huoleh-

tia yksilöiden tietosuojasta ja seurata viranomaisten toiminnan lainmukaisuutta.

Myös riippumattomalla medialla on keskeinen rooli viranomaisten toiminnan valvojana ja kriittisten näkemysten esiintuojana.

MIKÄLI kehitysmaiden tietoyhteiskunnan rakentamisesta ei käydä riittävän laajaa demokraattista keskustelua, saattaa lopputuloksena olla täydellinen epäonnistuminen. Uusia innovaatioita ei tapahdu eikä uutta tuotantoa synny. Tai jos syntyy, niin se on tiukasti sidoksissa teollisuusmaiden teknologiaan ja kohottaa vain pienen eliitin elämänlaatua.

JÄRKEVÄSTI toteutettuna tietoyhteiskunnan rakentaminen merkitsee muutoksia laajojen kansalaisryhmien elämään: laadukkaampaa koulutusta, terveydenhuollon kohentumista, täsmällisempiä säännusteitä tai tietoja markkinahinoista maanviljelijöille, uusia markkinakanavia yrityksille ja muita vastaavia kansalaisten arkielämässä näkyviä muutoksia. Kysymys on poliittisesta tahdosta tai sen puutteesta.

Timo Mielonen

Kirjoittaja toimii ihmisoikeus- ja kehityskysymyksiin erikoistuneen internetportaalin maailma.netin koordinaattorina.

Kännykkäbuumi valtasi Sambian

KÄNNYKKÄLIITTYMIEN määrä Sambianssa on yli seitsenkertaistunut viidessä vuodessa. Tiedonkulun kannalta hyppäys on ollut valtava: asiat, joiden hoitamiseen on aikaisemmin mennyt päiväkausia, voidaan nyt hoitaa nopeasti puhelimella.

Kommunikaatioteknologian parissa pitkään työskennellyt järjestöaktiivi **Bornwell Mwewa** uskoo, että kymmenmiljoonaisessa Sambianssa on muutaman vuoden sisällä kaksi miljoonaa liittyvää.

”Ja käyttäjiä vielä enemmän, sillä jokaista puhelinta käyttävät myös omistajan perheenjäsenet ja ystävät. Kännyköillä on valtava potentiaali kehittää etenkin syrjäisiä seutuja”, toteaa Mwewa.

Hän on koordinoinut Sambian itäprovinssissa naisjärjestöjen toteuttamaa kehitysyh-

teistyöhanketta, jolla hankitaan seudun yhteisöille kännyköitä yhteistyössä suuren puhelinoperaattorin kanssa.

”Lahjoitetut 12 puhelinta tavoittavat nyt parhaimmillaan 12 000 ihmistä. Monilla alueilla ihmiset eivät olleet koskaan nähneet kännykkää aikaisemmin, saati käyttäneet sellaista”, hän kertoo.

Yksityisen sektorin ja kansalaisyhteiskunnan yhteistyö toimi tässä tapauksessa hyvin. Yhtiö sai haluamaansa julkisuutta ja järjestön kohderyhmä kipeästi tarvitun kanavan informaatioon. ”Yhteisöpuhelimet ovat myös kannustaneet samalla alueella asuvia paremmin toimeentulevia viljelijöitä hankkimaan oman puhelimen – näin operaattori saa myös tuloja puheajasta alueelta, jonka se uskoi olevan kannattamaton vielä vuosikausia”, hän lisää.

PERINTEISEN yhteydenpidon lisäksi itäprovinssiin lahjoitetuilla puhelimilla hankitaan muun muassa tietoa maataloustuotteiden markkinahinnoista, jolloin viljelijät välttyvät myymästä tuotteitaan liian alhaiseen hintaan. Lisäksi naisjärjestöt lobbaavat kansanedustajia ja paikallisia valtuutettuja sekä pitävät yhteyttä paikallisiin radioasemiin.

”Sambianssa on paljon alueita ilman teitä, rautateitä tai sähköä, mutta joihin yltävät

radioaallot ja kännykkäsignaali. Useimmissa paikoissa ei ole vielä itse kännyköitä, mutta potentiaalia on”, sanoo Mwewa.

Hänen mukaansa kännykkäverkko on levinnyt köyhille syrjäseuduille lähinnä sen vuoksi, että kilpailussa on mukana myös yksi valtion omistama operaattori. ”Se ei säästele kustannuksissa. Siksi myös puhelujen hinnat ovat laskeneet”, toteaa Mwewa.

Kirsi Salonen

Kännykkä kuuluu nykyään lähes jokaisen paremmin toimeentulevan sambialaisen vakiovarustukseen.

Kännykkä mullisti arjen

Opettaja **Evelyn Lungu** hankki ensimmäisen matkapuhelimensa neljä vuotta sitten. Nyt kolme puhelinta myöhemmin hän muistelee aikaa ennen kännykkää hymyillen: ”Etenkin maaseudulla työasioita hoidettiin kirjoittamalla kirjeitä, jotka jonkun piti toimittaa hankalaa. Nyt tieto pois-saoloista ja muista kulkee nopeasti.”

Kännykät ovat nykyään lähes kaikkien työssä käyvien ulottuvilla. Valuutan vahvistuminen on tuonut markkinoille houkuttelevia tarjouksia – uuden puhelimen saa maan pääkaupungissa nyt halvimmillaan 50 dollarilla. Lisäksi kaikki Sambian kännykkäliittymät ovat prepaid-muotoisia. Puheaikaa voi

ostaa pienimmillään 5000 kwachan arvosta (reilu euro), joten alkuinvestointi on pieni.

Matkapuhelinten yleistyemisellä on ollut huomattava merkitys ihmisten yksityiselämään ja käyttäytymiseen. Lungun työpaikalla tyttökoulussa puhelimia takavarikoidaan jatkuvasti, kun työt soittelevat kesken päivää poikaystävilleen ja sopivat tapaamisia koulun alueelle.

”Kännykät ovat vaikuttaneet myös ihmissuhteisiin. Koska puhelinta voi käyttää missä vain, valehteleminen tulee helpommaksi. Lusakassa hummailemassa oleva mies voi helposti väittää toista soittavalle vaimolleen olevansa kotona”, Lungu naurahtaa.

Esittävän taiteen vastaisku

Kultakauden realistien jalanjäljissä

Pöyhönen: Mennyt.

JUSSI PÖYHÖSEN JA PAULA RUBINON työt näyttävät, että esittävä taide ei ole menneisyyden reiliikki vaan osa tämän päivän taiteen kenttää. He edustavat esittävän taiteen vastaiskua, jotain, mistä saamme vielä varmasti kuulla.

Abstraktin taiteen aikakaute-na on mukavaa nähdä, että myös esittävää taidetta uskalletaan tehdä. *Galerie Oljemarkissa* on esillä 26.11. asti **Jussi Pöyhösen** ja **Paula Rubinon** taidetta.

Pariskunnan yhteisesiintymi-

nen on vaikuttava voimannäyte ja osoitus siitä, esittävällä taiteella on osansa nousevan taiteilijapolven keinovalikoimassa, ja taidepiireis-sä kuiskaillaankin, että suuntaus on nousussa niin meillä kuin kansainvälisesti. Tällä on myös kau-

pallista merkitystä.

JUSSI PÖYHÖNEN (s. 1975) on koulutukseltaan taiteen maisteri. Hän on opiskellut myös *The Florence Academy of Artissa* Firenzessä, missä hän tapasi Paula Rubinon. Nykyään pariskunta asuu ja työskentelee Laitilassa vanhassa koulurakennuksessa.

Pöyhösen työt edustavat realismia. Ne ovat konstailemattomia, kauniita ja voimakkaita. Teoksista tulevat mieleen Suomen kultakauden suuret nimet. Aihevalikoima on laaja: on maisemia, asetelmia ja muotokuvia.

Taitelijan muotokuvat ovat hilittyjä ja hiukan synkkiä. Niistä välittyy selkeä läsnäolon tuntu. Hän korostaa tummia värejä. Muotokuvana voidaan pitää myös teosta *The Artist*, jossa taiteilija itse katsoo ulos kuvasta kohti katsojaa. Kuvassa näkyy muodon ja instrumentin hallinta sekä vahva tunnelataus.

Toinen merkittävä teos on *Vanitas*. Tämä elämän turhuutta ja kaiken katovaisuutta kuvaava maalaus esittää yksinkertaista aihetta: vuohen kalloa. Se on yksityiskoh-ta, joka jää katsojan mieleen.

PAULA RUBINO (s. 1968) on opiskellut laajalti sekä kotimaassaan Yhdysvalloissa että Euroopassa. Hänenkin teoksensa ovat esittäviä. Vaikka niistä ei aisti yhtä räiskyvää taidokkuutta kuin Pöyhösen töistä, ne ovat silti mielenkiintoisia.

Nyt esillä olevat työnsä Rubinon on tehnyt Suomessa. On kiinnostavaa nähdä, miten hän ikään kuin ulkopuolisena kuvaa Suomen luontoa ja suomalaista ihmistä. Maisemamaalauksissa elää vahva-

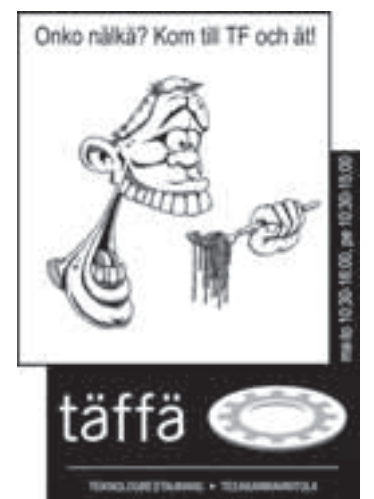

Paula Rubino.

na eräänlainen myyttinen taso, joka nostaa luonnon ja siihen liittyvät tunteet etusijalle.

Rubinolta on esillä myös grafiikkaa – se on pikkutarkkaa työtä. Maisemat ja ihmishahmot kutsuvat katsojaa tutustumaan tarkemmin kuvien yksityiskohtiin. Hänen maalauksensa on tehty varmojin ottein. Ihmiset, esineet ja maisemat välittyvät taiteilijan kautta uudenaikaisina, jännittävinä kokonaisuuksina.

Väinö Jääskinen

OMG äiti irkkaa!

Olin juuri laittanut edellisen irkkaamisen kokonaisvaltaista olemusta käsittelevän rustaukseni oikolukuun, kun tapahtui jotain käänteentekevää. Tekstin vääntämisen jälkeen halusin rentoutua tiettenkin – irkkaamalla. Siskoni ja minun kanavalle oli kuitenkin tullut tunkija. ”-!- aippa has joined #siskosessio.” Isosisko selitti heti ilouutisen pyrkyristä: ”Annu, mä opetin äidin irkkaamaan!”

Art imitating life imitating art. Voi ei tuleeko tästä nyt metapakina?

Äidin irkkaamisharrastuksen aloittamiselle oli rationaalinen syy: siskoni sai työkomennuksen ulkomaille ja äiti huolestui jäävänsä nyt ulos perheemme kommunikaatiosta, joka tapahtuu pääosin siskoni ja minun välillä siskokanavallamme. Äitini mielestä hänen uudessa harrastuksessaan ei ollut mitään huvittavaa – ”lähettäähän hän sähköpostiakin”.

Äiti kotiutui irkkiin varsin ripeästi. *Nicki* oli ilmiselvä, ja hän oppi nopeasti omien sanojensa mukaan ”avaamaan” ja ”sulkemaan” irkin. Äidin luonnollinen ymmärrys lifettää sopivin väliajoin (”moikka tytöt, teen nyt sudokuja ->”) lisäsi hänen uskottavuuttaan.

Alkuriemastuksen jälkeen kuitenkin tajusin, ettei äidin irkkaaminen ole vain riemukas asia. Jouduin kohtaamaan aivan uudenaikaisia tytär-äiti-suhteen puolia. Olemme saaneet siskoni kanssa hyvin vapaan kasvatuksen. Kotiintuloaikoja ei teiniaikoina tunnettu sen enempää kuin nukkumaanmenoajoja lapsena. Vastuu omasta ja läheisten hyvinvoinnista toi mukanaan luonnollisena ja vähäeleisenä seurauksena varsin suuren vapauden omien asioiden hoitamiseen. Pahimpanakaan murrosikäni kotonamme ei ollut tarvetta ottaa yhteen elämäntavoistamme tavaroiden heittelemisen tai yleisen raivoamisen muodossa.

Nyt on kaikki toisin. Ryömin aamulla rankan illanvieton jälkeen koneelle ja silmiin hyppää ensimmäisenä punaisena hehkuva äidin *query*-ikkuna:

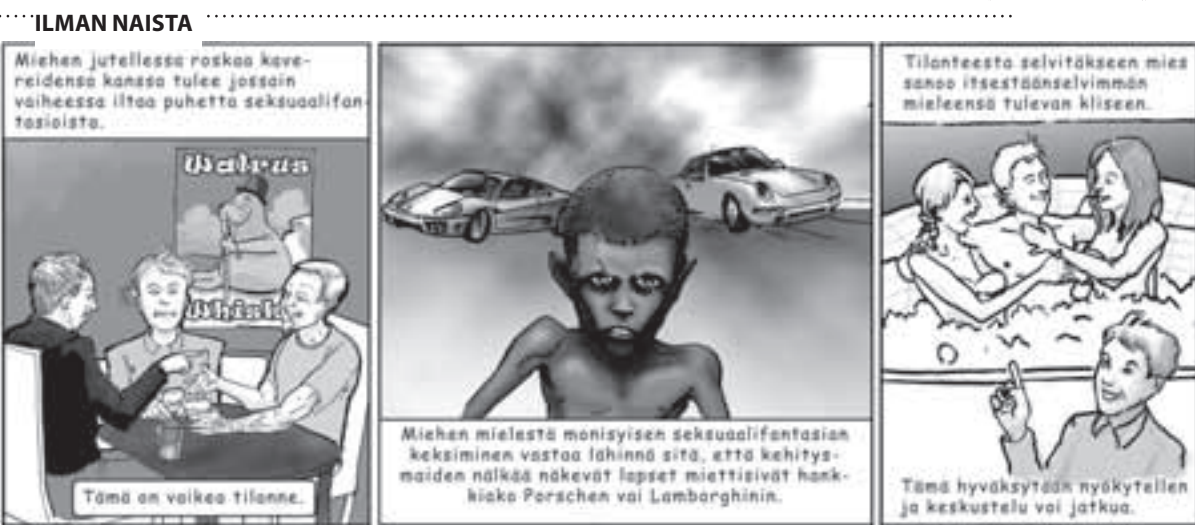
”Herätyt! Missäs sitä on taas ryömittä? Katoin että olit puhunut vaikka kuinka myöhään! Eikö ole kouluaamu?” Onhan se, piru vieköön.

Pikku hiljaa äitini online-valvominen alkaa vaikuttaa minuun. Olisikohan jo aika mennä nukkumaan? Mitä jos jättäisin perinteiset kaljailottelut väliin ja irkkailisin sen sijaan äidille kuoromme tulevasta ohjelmistosta ja keikoista, hän kun niin tykkää puhua niistä?

Siskoni oli viime viikonlopun Suomessa. Perheemme vaihtaessa kuulumisia ravintolassa iloisen juoruamisen merkeissä äidille valkenee, että puhumme siskoni kanssa nykyään myös kahden kesken *privassa*. Hän on murtunut. Siis mitä sellaista muka voisi olla, josta emme äidille kertoisi? Olen vaikeana. Minulle tulee olo, kuin äitini vaatisi saada penkoa koulureppuni tullessani kotiin viulutunnilta.

Opiskelijat ovat isoja lapsia, joista ei aina kukaan pidä huolta. Irkkaaminen on hyvä vaihtoehto vanhemmille olla lähellä näennäisesti aikuistuvaa jälkikasvuaan. Varoituksen sana kuitenkin niille äideille ja isille, joilta löytyy yhtä paljon kokeilunhalua kuin omalta äidiltäni: on syytä kyseenalaistaa lapsiensä asioista tietämättömyyden pahuus. Teekkarilasten leikkikentällä ei ole opea. Suuri vastuu omista asioista hukkuu suureen (akateemiseen) vapauteen olla vastuussa juuri siitä, mistä kulloinkin haluaa. Ja aina siihen ei kuulu oma syöminen ja nukkuminen.

Annu Nieminen

Teekkarin MENOKONE

OTANIEMEN YMPÄRISTÖSEURA RY

Peli- ja kähmintäilta Teekkarimuseolla 23.11. klo. 18.00.
Saunailta 29.11. klo. 18.00 JMT 3A:n kattosaunalla,
puhujana YTV:n edustaja kertomassa jätteenpoltosta.
Tervetuloa kaikki kiinnostuneet! Lisätietoja näistä
ja muistakin tapahtumista <http://oys.tky.fi>

TELEHPY

Pikkujoulut JMT 3A:n Takkakabinetissa 30.11.
Lauluilta JMT 3A:n Takkakabinetissa 14.12.

MC MÖKÄ

Saunailta ja vaalikokous Heinävaarassa perjantaina 24.11. klo.
19.00. Marraskuun saunan yhteydessä pidetään vaalikokous,
jossa valitaan kerholle kauden 2007 hallitus, toimihenkilöt ja
tilintarkastajat. Lisäksi kokouksessa käsitellään toisen kerran
kerhon sääntöjen muutokset. Alaovi menee kiinni klo. 21.00.
Helsingin Gloriassa (Pieni Roobertinkatu 12): Deathchain, Must
Missa (EST), Spirit Disease & Hateform lauuantaina 25.11., liput 10
euroa ovelta, ennakot Tiketistä. Ikäraja K-18, eli alakerrassakin saa
juoda. HAPPY HOUR klo 20.00–22.30.

IAESTE

Joulutunnelmaa ja kansainvälistä
meininkiä IAESTE:n pikkujouluissa
29.11. OK 20. Lisää tietoa tapahtumasta yhdistyksen
nettisivuilla: <http://iaestel.tky.fi/>

HEIKKI HURSRIN RUOKA- JA VAATEJAKO

Heikki Hurstin ruoka- ja vaatejako opiskelijoille
marraskuussa tiistaina 28.11. kello 17–19 osoitteessa
Helsinginkatu 19, Veikko ja Lahja Hurstin laupeudentyö
ry. Ruokaa ja vaatteita opiskelijakorttia näyttämällä.
Opiskelijoille tarpeeseen, reput mukaan vaan ja sinne...

VUORIMIESKILTA

Vuorimieskillan 59. vuosijuhlat 24.11. klo. 19.00 alkaen Hotelli

Matinlahdessa. Sillisaamiainen 25.11. Klo.12.00 Rantsulla.
Piparelementti Raksan kanssa to 30.11.
klo. 18.00 OK20 Isolla puolella.

PJK

VolleyPap29.11.–3.12.
Pikkujouluristeily 3.-5.12.
PJK Ry säännöt vahvistava kokous 4.12.

EESTEC

SeXMAS 25.11.2006 klo. 16.00, Gorsu. EESTEC LC Helsinki
järjestää jo niin perinteiset jouluisat seXMAS sessiot.
Tarjolla piparinhierontaa, Feuerzangenbowlea(kuumaa
saksalaista rommijuomaa) ja ehdottoman hyvää seuraa.
Tapahtuma on ilmainen ja kestää koko illan. Tämä on loistava
tilaisuus tutustua EESTEC toimintaan ja toimijoihin.

RISTIN KILTA

Liisi Jokiranta puhuu 22.11. Galatalaiskirjeestä
Otaniemen kappelilla klo. 19.15.

SIK

Spära-ajelu 23.11.2006 klo. 18.30, Itäinen satamakaupunki.
Raitiovaunu täynnä bilettäviä fukseja - MITÄ?HÄH? Syksyn
fuksitapahtumien huipennus lähestyy, oletko valmis?
LAN-Party 24.11.2006 klo. 18.00, S-osasto. Tiedotustoimikunta
järjestää jälleen legendaariset SIK:n LAN-partyt! LANien
järjestelyihin saa myös osallistua. Osallistumalla järjestelyihin
varmistat, että tapahtumasta tulee juuri sellainen party
kuin olet unelmoinut! Tapahtuma on alkoholiton.
Heavy-sauna 28.11. Lisätietoa killan nettisivuilta.

POKA

Polyteknikkojen Kalastusseura Pokan vaalikokous
27.11.2006 klo. 19.00, JMT 3A Kattosauna. Lisätietoja:
webissä www.poka.fi ja nyysseissä tky.kalayhd.poka.

Hauskaa!! Tule joulupukiksi! Hyvä palkkio!
Tule joulupukiksi jouluaattona, vietä erilainen, hauska joulu!!
Tienaa 250–350€ muutaman tunnin työstä!!

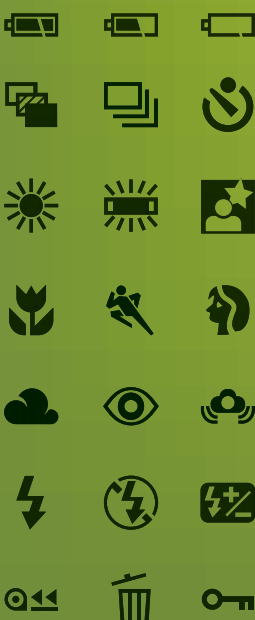
Saat lyhyen koulutuksen, joka antaa sinulle varmuutta mukavaan tehtävääsi.
Saat myös valmiin upean pukkiasusteen partoineen sekä
valmiit asiakkaat / osoitteet, sekä kaiken muun tukemme.
Kaupan päälle saat vielä hyvän mielen tuottaessasi iloa lapsille ja vanhemmille.

Tarvitset vain reippaan asenteen ja auton käyttöösi aatoksi
noin klo (15)16–20 (21) väliseksi ajaksi.

Soita, niin kerromme lisää: puh. 0400 817005 / Veli-Matti tai puh. 040 5687933 / Tapio.
Yhteydenotot mieluummin arkisin klo 16–18 välisenä aikana,
mutta myös muina aikoina voi soittaa!
santaclauspalvelut@hotmail.com

VUODEN TEEKKARI- KUVA 2006

LÖYTYKÖ ALBUMEISTASI TAI TIEDOSTOISTASI HYVIÄ KUVIA?
HIENOA, LÄHETÄ NE SIHTEERISTÖÖN JA OSALLISTU VUODEN
TEEKKARIKUVA -KILPAILUUN!

**TKY järjestää 1.–30.11.2006 perinteisen
Vuoden teekkarikuva -kilpailun, jonka
teemana on tänä vuonna ”liikkeessä” (✎).**

KILPAILUUN VOIVAT OSALLISTUA KAIKKI TKY:N JÄSENET.

Palkinnot

Voittajakuvat valitsee arvovaltainen raati, jossa on mukana sekä
teekkarikulttuurin että valokuvaamisen ammattilaisia.

1. PALKINTO KAMERALLA VARUSTETTU
NOKIAN MULTIMEDIATIEDOKONE
2. PALKINTO FOTOYKSIIN LAHJAKORTTI, ARVO 200 €
3. PALKINTO 2 GB:N USB-MUISTITIKKU

Kilpailuun lähetettävät kuvat voivat olla värillisiä tai mustavalkoisia paperi- tai digikuvia.
Voittajat julistetaan 11.12.2006 TKY:n nettisivuilla. Parhaista kuvista kootaan näyttely.

Vuoden teekkarikuva -kilpailu järjestettiin ensimmäisen kerran vuonna 2002, TKY:n ja Teek-
karikylän juhluvuonna. Idea lähti liikkeelle tarpeesta saada jälkipolville talteen hyvää kuva-
materiaalia teekareiden elämästä.

LISÄTIETOJA JA OSALLISTUMISOHJEET:

www.tky.fi/viestinta/teekkarikuva2006

NOKIA
Connecting People

fotoyks.fi

TKY

POLYTEEKKARI

Lopetetaanko ruokalista?

Saako arkkitehtejä haukkua Polyteekkarissa?

Pitäisikö lkuisen teekkaritytön painua hautaansa?

Lukijatutkimus meni, mutta toimitus ottaa palautetta vastaan osoitteessa
toimitus@polyteekkari.fi

Kemppaisen Solmu

TULEEKO PIUHAAN SOLMU JOS TEEKKARI VETÄÄ MOLEMMISTA PÄISTÄ?

Kyllä ☐ Ei ☐

				9	4		3	2
			2			9	8	
						3	4	
5	4	2				7	6	8
	7	1						
	1	6			3			
4	5		8	2				
		3			6		9	

FAKTI Kissa on suurempi kuin päästäinen, kilnassa riisin jättee kuussa. Paavi on katolinen, sateenkaarteilialti si- tyä. Turku on Suomen Tampere. Tupakka on myrkyä. Shef- ki Kuqi on tunnettu voimakkaasta temperamentistaan. Triljoonassa on 18 nollaa. Rauni on sekä miehen että na- sen nimi. **KEMPPAISEN SOLMU** Pihua ei mene solmuun.

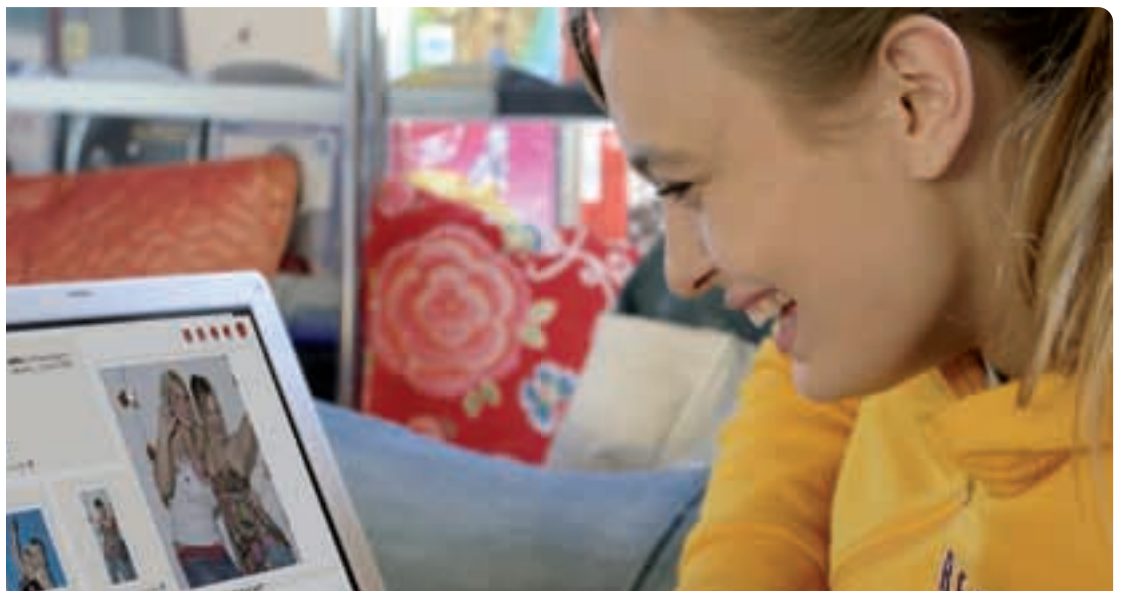

Pikeat Tiedot

FUTURICE on kannattavasti kasvava suomalainen ohjelmistoyritys, joka keskittyy vaativien mobiilisovellusten suunnitteluun ja toteutukseen. Asiakkaamme Euroopassa ja USA:ssa tuntevat meidät luotettavana, nopeana, huippuosaavana kumppanina, jonka kanssa on helppo ja mukava toimia.

ETSIMME nyt 30 hengen joukkoomme ammattilaisia, jotka asettavat tavoitteensa korkealle eivätkä pelkää uusia teknologioita ja haasteita.

TARJOAMME ainutlaatuisen mahdollisuuden oppia ja kehittyä, kilpailukykyisen palkan, tekemisen meaningin sekä parhaat työkaverit. Kevyessä, osaamista arvostavassa organisaatiossamme vaikuttamis- ja etenemismahdollisuutesi ovat hyvät.

TULE MUKAAN LUOMAAN UUDEN SUKUPOLVEN
MOBIILIPALVELUITA MILJOONILLE KÄYTTÄJILLE

Haemme mm:

JAVA-, SYMBIAN- JA .NET-OHJELMOIJIA

TEKNISTÄ PROJEKTIPÄÄLIKKÖÄ

MYYJÄÄ/ACCOUNT MANAGERIA

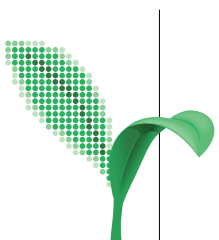
DIPLOMITYÖNTEKIJÖITÄ JA HARJOITTELIJOITA

KÄYTTÖKOKEMUS-/KONSEPTISUUNNITTELIJOITA

Tarkemmat tiedot: www.futurice.fi

Lähetä hakemuksesi CV:n kera 10.12 mennessä osoitteeseen:
rekry@futuraice.fi

Lisätietoja: Mikko Viikari, 050 3797 152, Futurice Oy,
Vattuniemenranta 2, 5.krs, 00210 Helsinki, www.futurice.fi

FUTURICE

RUOKATUNTI

”Kun nuori mies syö,
se on kuin laittaisi
rahaa pankkiin!”

Säästöpossu / Rutikaisten perhe

DIPOLI BUFFET

Lauantai 25.11.
Broilerin juustopuikulat, viherpippurikastike (vl)
Sienipiirakkaa (vl)

Lauantai 2.12.
Nuudeli-broileria vok (l)
Kasvislasagnea

SERVIN MÖKKI

Lauantai 25.11.
Kalastajanpannu
Juustoinen kasviskastike, pasta
+cannelonit lihatäyte
Kinkku-pekonipizza
Soija-cheddar-herkkusienipizza

Sunnuntai 26.11.
Herkkusienipannu
Nakkikastike
+broilerwokkia thailaisittain
kinkku-jalapeno-cheddarpizza
jalapeno-ananas-soija-cheddarpizza

SERVIN MÖKKI

Lauantai 2.12.
Lihapullat, ruskeakastike
Porkkanapiffit, dippi
+Broiskun rintaleike, kermakastike
metwursti-aurapizza
aura-mozza-soijapizza

Sunnuntai 3.12.
Aura-broilerkiusaus
kasviskiusaus
+Katkakala, dippi
Kana-anaspizza
Ananas-herkkusieni-paprikapizza

viikko
47

DIPOLI

Keskiviikko 22.11.
Karjalanpaistia (lg)
Punajuuri-aurakiusasta (vl,g)
Lohikeittoa (vl,g)
Välimeren kasvisalaattia
À la carte: Kalkkunapihvejä, rosepippurikastiketta

Torstai 23.11.
Pastakastiketta pollo tomatillo (l)
Ruusukaali-parsakaaligratiinia (vl)
Hernekeittoa (l,g) ja pannukakua (vl)
Fetasalaattia

Perjantai 24.11.
Savuporokiusausta, puolukkahilloa (vl,g)
Kasvis-kevätkäryleitä, Thai-sweet chili kastike (l)
Fenkoli-juuressosekeittoa pastejalla (vl)
Lohi-pastasalaattia
À la carte: Porsaanleike, kerma-pippurikastiketta (vl)

ALVARI

Terveellinen marraskuu -teema

Keskiviikko 22.11.
Broileripannupizzaa (l)
Riista-herkkusienikastiketta (vl,g),perunoita
Kasvis-juustokastiketta (l,vr), riisiä
Mariannerahkaa

Torstai 23.11.
Hernekeittoa (l,m,g,vr), pannaria (vl)
Provencen broileria (l,m,g), riisiä
Itämaista soija-papupataa (l,m,g),riisiä
Pannukakua ja mansikkahilloa

Perjantai 24.11.
Bolgnesekastiketta (l,m,g), pastaa
Silakkapihvit (l,m), pinaattimuhennosta (vl)
Raastepihvit (vl), tartarkastiketta (vl,g)
Valkosuklaamoussea

TUAS

Keskiviikko 22.11.
Porsasta sinappikastikkeessa vl peru-na
Kermasilakoita vl,g perunaa
Juusto-paprikakeittoa l
Kanawrap vl
Nizzalainen kasvisalaattia g,l,m
A la Carte: Grillipihvi,yrttiperunat vl

Torstai 23.11.
Nakkiwokkia riisi l,m,g
Pinaatti-pähkinäkastiketta vl pastaa
Hernekeittoa vr,l,m,g pannari
Kasvivizzaa vl
Pariloitu Kirjolahisalaattia vl,g
A la Carte: Niilinahventa sitruskast. vl

Perjantai 24.11.
Jauheliha-pastavuokaa italialilaitain vl
Soija-kasvisnuudelit l,m
Kirjolahikeittoa g
Uuniperuna, savusiikätäyte vl,g
Hedelmäistä juustosalaattia vl,g
A la Carte: Yrttiporsaanfilettä, grillipe-runu, tuoretomaattikastike l,m

SERVIN MÖKKI

Keskiviikko 22.11.
Kalaburgeri, dippi
Kasviswrap
Kanawrap
Kinkku-aurapizza
Aura-paprika-herkkusienipizza

Torstai 23.11.
Juusto-ananashampurilainen, lohkoperunat (pyydy l)
Kasvis-juustohampurilainen, lohkoperunat (pyydy l, ve)
Hernekeitot & pannari
Jambalaya

Perjantai 24.11.
Lohikastike, pasta
Soijabolognaise
Pippuripihvi revitystä fileestä, kermakastike
Tonnikala-tomaattipizza
Oliivi-sipuli-paprikapizza

TÄFFÄ

Keskiviikko 22.11.
A la carte: Grillipihvi
JAUHELIIHAKASTIKETTA JA SPAGETTIA L.
Basilikakastiketta ja spagettia
Porkkanasekeittoa vl,g.

Torstai 23.11.
A la carte: Kanakori
LIHAWOKKIA VL.
Kasviswokkia vl.
Kirjolohta chilistikkeessa
Makkarakeittoa

Perjantai 24.11.
PORSAALEIKE GORDON BLEU
-PIPPURIKASTIKETTA
Kasvispihvit ja sitruunakastiketta
Porkkanasekeittoa vl,g.

viikko
48

DIPOLI

Maanantai 27.11.

Bolognese (l,g), parmesanraastetta
Krepit kasvistäytteellä (vl)
Ranskalaista kalakeittoa (l,g)
Tijuanasalaattia

Tiistai 28.11.
Tomaatti-parmesankalaa, yrttikastiketta (vl)
Nakkistroganoff (vl)
Vehnä-kasvisrisottoa (l,veg)
Juusto-vihanneskeittoa (vl)
Tonnikalasalaattia

Keskiviikko 29.11.
Tuorejuustolla täytettyjä jauhelihakäärylei-tä, tummaa punaviinikastiketta (vl)
Parsakaalipihvejä juustotäytteellä, ruohosipulikastiketta (vl)
Hapankaalikeittoa (l,g)
Currykanasalaattia
À la carte: Pestobroileria, makeaa chilikastiketta (vl)

Torstai 30.11.
Grillattua broileria, sipuli-paprikahöystöä (l,g)
Pähkinäisiä yrttikasviksia (vl)
Hernekeittoa ja pannukakua
Salaattia pariloidusta lohesta

Perjantai 1.12.
Lihapyöryköitä, sinappi-kermakastiketta (vl)
Papu-ratatouille (l,g,veg)
Hirvi-perunakeittoa (l,g)
Katkarapu-pastasalaattia
À la carte: Paistettuja muikkuja, tillikastiketta (vl)

ALVARI

Terveellinen marraskuu -teema

Maanantai 27.11.
Kebablihatortillat (l,m), tomaattisalsa, kermaviili
Kuhapyöryköitä (l,m), tillikastiketta (vl), perunoita
Papu-herkkusienihöystöä (l,m,g), riisiä
Kinuskipäärynä

Tiistai 28.11.
Kermaista jauhelihakastiketta (vl), pastaa
Paistettuja muikkuja (l,m), perunasoetta (vl,g)
Paahd.kasviksia (l,m,g,vr), jugurtti-hunajakast(g)
Suklaa-banaanimousse

Keskiviikko 29.11.
Chili con carne (l,m,g,vr), tummaa riisiä
Seitiä sitruunakastikkeessa (vl) tilliperunoita
Tofu-kasviscurrya (l,g),tummaa riisiä
Mustaherukkarahkaa

Torstai 30.11.
Lihakaronivuokaa (vl) tummasta pastasta
Broileri-tomaattikastiketta (vl), tummaa pastaa
Porkkanapihvit (l,m) jug.-hunajakastiketta (g)
Puolukka-ruispuuroa

Perjantai 1.12.
Tomaatti-mozzarellasalaattia, leipää
Kirjolohi-kookoscurrya (l,m),tummaa pastaa
Soija-perunapihvit (l,m) tzatzikia (vl,g)
Paahdettua broilerinfilettä (l,m,g) juuresriisiä
Punaherukkaiisseliä

TUAS

Maanantai 27.11.
Juustoiset broileripuikot l, riisi
Kukkakaaligratiinia vr
Lihakeittoa l,m,g,vr
Kinkku-anaspizzaa vl
Katkarapusalaattia vl,g,vr
A la Carte: Porsaan lehtipihvi,lohkoperunat vl

Tiistai 28.11.
Lihamureketta l,m meirami-kermakas. vl
Itämaista soija-papupataa,riisi l,m,g
Kermaista kanakeittoa vr,vl,g
Tonnikalawrap vl
Kreikkalaista salaattia vl,g
A la Carte: Naudan paahtopaistia l,m,g

Keskiviikko 29.11.
Provencen broileria,riisi l,m,g
Kasvis-juustokastiketta, tomaattiriisi vl
Siskonmakkarakeittoa l,m,g
Lämminkinkkuleipä vl
Nizzalaista kasvisalaattia vr,l,m,g
A la Carte: Wienileike,muusi vl

Torstai 30.11.
Silakkapihvit l,m,pinaattimuh. vl,peruna
Riista-herkkusienikastiketta,peruna vl,g
Linssi-kasviskeittoa vr,l,m,g
Tofu-kasviswrap l,m,g,v,
Broileri-nuudelisalaattia vr,l,m
A la Carte:Broileria feta-pinaattitäyt. riisi vl

Perjantai 1.12.
Luumu-porsaspataa l,m,g,porkkanalaita vl
Puutarhuringihvit m,l ,kermaviilikast.vl
Kalakeittoa seitistä vr,g
Uuniperuna l,m,g,v sinihomejuustotäyte vl,g
Bratwursti-perunasalaattia l,m,g
A la Carte: Poronkäristystä l,m,g muusi vl,g

SERVIN MÖKKI

Maanantai 27.11.
Karjalanpaisti
Kalaleike (l), dippikastike
Kasviskroketti, dippi
Metwursti-herkkusienipizza
Paprika-herkkusieni-aurapizza

Tiistai 28.11.
Lihakeitto
Kasvisvuoka
Omenainen kanapata
Porsaanleike, sienikastike

Keskiviikko 29.11.
Kasvisgratiini mexicana
Kebabpannu
Smetanabroileria
tonnikala-anaspizza
ananas-sipuli-oliivipizza

Torstai 30.11.
Pinaattikeitto, kananmuna
Intialainen kana-perunapata
Juusto-pekonihamppari
Falafelhamppari

Perjantai 1.12.
Broiler-aurakastike, pasta
Pinaatti-fetakastike, pasta
Pippuripiffi, aurakastike
kebab-paprikapizza
jalapeno-paprika-soijapizza

TÄFFÄ

Maanantai 27.11.
A la carte:Täffänleike
CHICKEN WRAP
Kasviswrap
Katkarapukeitto

Tiistai 28.11.
A la carte:Porsaanfilettä ja kermaperunat
JÄTTIHAMPURILAINEN L.
KASVISHAMPURILAINEN L.
Kanasitruunakeitto l.g.

Keskiviikko 29.11.
A la carte: Grillipihvi
JAUHELIIHAKASTIKE JA SPAGETTI L.
Gorgonzolakastike ja spagetti vl.
Kurkkusosekeitto vl.g.

Torstai 30.11.
A la carte: Kanakori
KEBAB JA RIISI VL. G.
Kasvispihvit ja kebabkastikkeet vl.
Jauhelihakeitto l.g.

Perjantai 1.12.
CHICKEN KIEV JA SITRUUNAKASTIKE
Kasviscrepit
Parsakaalikeitto vl.

viikko
49

DIPOLI

Maanantai 4.12.
Pepperoni-chilipastakastiketta (vl)
Soija-papugulashia (l,g,veg)
Metsäsienikeittoa (vl)
Tonnikala-nuudelisalaattia

Tiistai 5.12.
Sitruunakalaa, ruohosipulikastiketta (vl)
Valkosipulihärkäpataa (vl)
Porkkanapaistikaita, ruohosipulikastiketta (vl)
Nakkikeittoa (l,g)
Pepperoni-pastasalaattia

ALVARI

Maanantai 4.12
Kana-kasviskastiketta (vl,g), riisiä
Kalamurekepihvit (l,m,g), tillikastiketta (vl), perun.
Pinaattikeittoa (vl), kananmuna
Aurinkovaahtoa

Tiistai 5.12
Yrttilihapyöryköitä (l), ruskeaa kermakas. (vl)
Janssonin kiusausta (vl,g)
Ratatouille (l,m,g,vr), riisiä
Aprikoosiksiisseliä

TUAS

Maanantai 4.12.
Kalkkunawokkia vr,l,m,g riisi
Kuhapyörykät l,m peruna
Bataattisosekeittoa l,m,g,vr
Feta-tomaatti-sipulipizzaa vl
Tonnikala-pennesalaattia l,m
A la Carte: Porsaan grillipihvi,lohkoperunat vl

Tiistai 5.12.
Chili con carne, riisil,m,g,vr
Parsakaali-porkkanakastiketta l,g nuudeli
Kookos-broilerikeittoa l,m
Kebablihatortillat l,m. tomattisalsa l,m,g
Graavilohisalaattia l,m,g,
A la Carte: Paistettu siikaa,tillikast. vl

SERVIN MÖKKI

(Ei tietöjä)

TÄFFÄ

Maanantai 4.12.
Ala carte:Täffänleike
KANAPATA TEXMEX
Kasvisgratiini vl
Kalakeitto l.g.

Tiistai 5.12.
JÄTTIHAMPURILAINEN
KALAHAMPURILAINNE
KANAHAMPURILAINEN
KASVISHAMPURILAINEN
Juuressosekeitto vl,g.